

Salam

1/2011

Tammikuu/2011 Hinta 4,20€

سالم

Salam

TOIMITUS

Vastaava päätoimittaja
Madjid Bahmanpour

TOIMITUS

Paula Kemell
Laura Al-Hello
Jenni Issukka
Arttu Puukko
Haider Al-Hello
Kirsi Kokoi
Fahim Hassan
Maria Abbas

salam@resalat.fi

Resalat Islamilainen Yhdyskunta
(Suomen Ähl-e Beit)
puh. (09) 671 881
gsm 040 504 2581

Yliskyläntie 3
00840 Helsinki

Toimitus ottaa sitoumukset vastaan
artikkeleita ja kirjoituksia.

www.resalat.fi
www.shiaislam.info

ISSN 1797-2159

Kansikuvassa: Mohammad Al-Amin
moskeija, Beirut, Libanon.
Kuva Sara Bahmanpour

Sisältö

Pääkirjoitus	3
Stop köyhyys - Loppuiko köyhyys vuonna 2010?	4
Veljeksiä ihmisyydessä - uskonnonvapaus islamissa ja Euroopassa	8
Islam ja köyhyys	10
Profeetta Muhammed ja köyhyyden estäminen	11
Runeberg - Kansallisrunoilija	12
Hazrate Ruqaiyah (rh)	14
Itkuvirsiä suomalaisessa perinteessä	16
Itkuvirret meillä ja muualla	19
Job - Jumalan profeetta	20
Suomen islamin opettajien liitto	22
Riisi	24
Vehnän pula-aika	26
Pakina Pakistanista	27
Lehmä	28
Sadaqa - almujen antaminen	30
Syrjintä suomalaisessa yhteiskunnassa	32
Naiset - arjen rauhan rakentajina	34
Medialla on suuri vastuu yhteiskunta- rauhan rakentumisessa	35
Ja jatka kehoituksiasi	36
Rukousajat Helsingissä	38

Jumalan Armeliaan Armahtajan Nimeen

Yksikään uskonto ei hyväksy eriarvoisuutta. Uskonollisen ja hengellisen ulottuvuutensa lisäksi muslimien pyhiinvaellus, hajj, viestittää erinomaisesti siitä, kuinka ihmiset on luotu tasaveroisiksi. Kaikki pyhiinvaeltajat pukeutuvat samanlaisiin valkeisiin vaatteisiin - olkoot he sitten rikkaita tai köyhiä, vanhoja tai nuoria, kauniita tai rumia, valkoisia tai mustia – sillä jokainen on Jumalan silmissä aivan samanarvoinen kuin vierustoverinsa. Näin Jumala meidät näkee, tasaveroisina.

Kuitenkin jokapäiväisessä elämässämme olemme luoneet itsellemme sääntöjä ja käyttäytymismalleja, jotka erottavat meidät toinen toisistamme. Rasismi on ilmiönä rumin kaikista ihmisen luomista, erojamme korostavista kulttuureista. Tällaisista käyttäytymismalleista pahin on uskontoon ja vakaumukseen kohdistuva rasismi. Onneksi meillä on Suomessa perustuslakiin perustuvia lakeja, joilla suojataan näitä Jumalan antamia ihmisoikeuksia. Näyttää kuitenkin siltä, että tiedotusvälineet pyrkivät rajoittamaan ja riistämään ihmisiltä nämä ihmisoikeudet. Muslimien riepottelu on tämän päivän muoti-ilmiö länsimaissa tiedotusvälineissä. Sananvapaus on demokratian suuria saavutuksia, mitä kukaan ei kiellä. Sananvapautta voidaan kuitenkin kiertää

taidokkaasti. Sanoja vääntämällä ja huolellisesti valikoimalla kertoja voi muuttaa tarinan palvelemaan omia tavoitteitaan.

Nykyaikana vihan ja kielteisyyden kylväminen islamia kohtaan on yleistymässä länsimaaisessa mediassa. Toimittajan ei tulisi kääntää tosiasioita fiktioksi lehden julkaisijan mielen mukaan. **Risto Kunnaksen** kirjoittama Iltalehdessä 28. joulukuuta 2010 julkaistu artikkeli on oiva esimerkki siitä, kuinka kirjoittaja voi väännellä totuutta lehden sensaatiohakuisella tyylillä jopa totuutta muuntelemalla ja saada aikaan hämmennystä ja ennakkuuloja. Lehden väitteistä huolimatta Mellunmäkeen ei olla rakentamassa moskeijaa. Kyseinen rakennus Kaunispääntie 5:ssä on ollut siellä jo viimeiset 35 vuotta. Kiinteistön sisätiloissa tehdään ainoastaan vaatimattomaa pintaremonttia muuttamalla ravintolana olleet tilat Resalat Islamilaisen Yhdyskunnan toiminnalle soveltuviksi. Yhdyskuntamme toiminta jatkuu samanlaisena, vaikka toimitilat siirtyvätkin toiseen kaupunginosaan.

Perustuslaissa taattujen sanan- ja uskonnonvapauden tähden olisi suotavaa, että suomalaiset tiedotusvälineet eivät seuraisi muiden länsimaalaisten tiedotusvälineiden ja Iltalehden mallia.

Suurin osa suomalaisista hyväksyy monikulttuurisuuden ja moninaisuuden, joita ei saavuteta eduskun-

nan käytävillä ja yliopistojen seminaareissa lausutuilla suurilla puheilla ja tyhjillä sanoilla. Tiedotusvälineillä on erittäin merkittävä rooli mielipiteiden ja asenteiden muokkaamisessa. Uskonto on yksi osa monikulttuurista yhteiskuntaa. Epäilemättä Suomen lait turvaavat niin Resalatin kuin muidenkin yhdyskuntien jäsenten oikeuden harjoittaa omaa uskontoaan tämän maan lakien puitteissa, missä tahansa päin Suomea. Nämä oikeudet on myös taattu Koraanissa.

‘He, jotka kuuntelevat sanoja ja valitsevat niistä parhaimmat, ovat niitä joita Allah on johdattanut ja he ymmärtävät.’ (Koraani 39:18)

Haluan uskoa, että vapaassa Suomessa nämä perusoikeudet säilyttävät koskemattomuutensa tiettyjen tiedotusvälineiden edustajista huolimatta.

Madjid Bahmanpour

Salam

STOP KÖYHYYS

– Loppuiko köyhyys vuonna 2010?

Vuosi 2010 oli Euroopan Unionissa köyhyiden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan teemavuosi. Teemavuoden tavoitteena oli tunnustaa köyhyydessä elävien ja syrjäytyneiden oikeus ihmisarvoiseen elämään ja osallistumisen yhteiskunnalliseen toimintaan sekä korostaa kaikkien vastuuta köyhyiden ja syrjäytymisen torjunnassa. Lisäksi teemavuonna haluttiin edistää sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja vahvistaa eri viranomaisten sitoutumista sosiaaliseen oikeudenmukaisuuteen.

EU, joka siis rahoitti hanketta, julkaisi aiheeseen liittyvän puiteasiakirjan, jossa kerrottiin teemavuoden toimien painopisteet ja tavoitteet sekä käytännön ohjeet EU-tasoiseen koordinointiin ja viestintään sekä budjettihallintoon ja käytännön toimenpiteisiin ja seurantaan. Lisäksi asiakirja sisälsi vastaavan ohjeistuksen kansalliselle tasolle eli siihen, miten teemavuoteen liittyvät toimet tulisi järjestää ja miten niihin voi hakea rahoitusta.

Suomessa pääteimana osallisuuden ja yhteenkuuluvuuden lisääminen

Jokainen EU-maa toteutti teemavuotta valitsemallaan painopistealueella. Suomessa ohjelman koordinoinnista vastasi Terveiden ja hyvinvoinnin laitos (THL) ja suojelijana toimi tasavallan presidentti **Tarja Halonen**. Teemavuodelle annettiin Suomessa nimeksi Stop köyhyys. Suomi oli valinnut teemoiksi osallisuuden ja yhteenkuuluvuuden lisäämisen. Tavoitteina oli vahvistaa osallisuutta ja sen ymmärtämistä, edistää tasavertaisuutta ja resurssien oikeudenmukaista jakoa sekä poistaa

osallisuuden sosiaalisia ja kulttuurisia esteitä. Tarkoituksena oli antaa tilaisuuksissa ja toimintojen suunnittelussa puheenvuoro köyhille ja syrjäytyneille itselleen sekä vapaaehtoistyöntekijöille, järjestöille ja sosiaalityöntekijöille, jotka työskentelevät näiden ryhmien kanssa käytännön tasolla. Yhteistyökumppaneiksi olivat sitoutuneet Sosiaali- ja terveysturvan keskusliitto ry yhdessä Suomen köyhyyden ja syrjäytymisen vastaisen verkoston (EAPN-Fin) kanssa. Terveiden edistämisen keskus ry, Sosiaalipoliittinen yhdistys ry sekä Elämäntapaliitto ry Kuka kuuntelee köyhää? –verkostot osallistuivat myös työhön. EU-rahoituksen lisäksi hanketta rahoitti Sosiaali- ja terveysturva-ministeriö (STM).

Ohjelman vaikuttamisalueina käytettiin viestintävälineitä, tilaisuuksia ja poliittista keskustelua. Terveiden edistämisen ajankohtaispäivänä huhtikuun lopussa 2010 keskusteltiin köyhyyden ja syrjäytymisen torjumisen keinoista ja mahdollisuuksista sekä esiteltiin toimintamalleja, jotka on jo koettu hyväksi näiden edistämiseksi. Tilaisuudessa nousi esille se, että osallisuuteen tarvitaan välittämistä ja jokaiselta omaa tahtoa, vaikkakin jo

pienilläkin teoilla on suuri merkitys. Yhteisöllisyys nousi keskusteluissa esille niin, että sen todettiin yksinään olevan riittämätön asioiden edistämiseksi. Tarvitaan myös poliittista toimintaa. Lisäksi esimerkiksi syrjäytyneiden omien yhteisöjen on vaikea saada ääntään kuuluville. Teemavuoden puitteissa vietettiin toukokuun loppupuolella Köyhyyssvuoden kansainvälistä teemaviikkoa, jonka aikana järjestettiin Köyhyyssseminaari ja usei-

ta muita tilaisuuksia. Köyhyys huomiointiin myös toukokuun 2010 alussa Helsingin Esplanadilla järjestetyssä Eurooppa-päivässä. Se oli myös vahvasti esillä alkukesästä Lahden TERVE SOS -tapahtumassa, kun joukko polkupyöräilijöitä vei Myötätunnon viestin tapahtumaan. Netissä julkaistiin Näe köyhyys -valokuvanäyttely, jonka tarkoituksena oli antaa köyhyydelle ja syrjäytymiselle kasvot ja kuvata sen monimuotoisuutta. Teemavuoteen liittyen järjestettiin myös kirjoituskilpailu, journalistikilpailu sekä etsittiin kilpailulla osallisuutta edistäviä hyviä käytäntöjä.

Jäikö köyhille teemavuodesta luu käteen?

Ohjelman tuotoksena syntyi julkaisu- ja esitteitä ja sen aikana palkittiin lähidemokratiaa, vapaaehtoisuutta ja yhteisöllisyyttä. Teemavuoden puit-

teissa jätettiin myös poliittisille puolueille ja kansalaisjärjestöille haaste ryhtyä toimeen köyhyyden, syrjäytymisen ja niiden aiheuttamien terveys- ja hyvinvointierojen kaventamiseksi. Haasteeseen syyskuun 2010 loppuun mennessä saadut vastaukset ovat luettavissa netissä. Netissä järjestettiin myös Köyhyyksikysely, jonka vuoden 2010 loppupuolella tehdyn alustavan yhteenvedon mukaan "on vallalla kaksijakoinen kuva köy-

hyyden yleisyydestä Suomessa: samaan aikaan kun yli puolet pitää köyhyyttä varsin yleisenä, on reilut 40 prosenttia sitä mieltä, ettei näin ole”. Kamppailussa köyhyyttä vastaan kyselyyn vastaajat luottavat eniten itseensä ja lähellään toimiviin tahoihin, vähemmän viranomaisiin, aluehallintoon ja hallitukseen ja kaikkein vähiten EU:iin toimijana. Köyhyysongelman torjumiseksi suomalaiset kuitenkin siirtävät vastuun hallitukselle ja edellyttävät siltä pikaisia toimia.

Köyhyyttä ja syrjäytymistä on siis vuoden aikana tutkittu ja nostettu esille keskusteluissa yhteiskunnallisella, poliittisella ja yksilötasolla monin eri tavoin. Teemavuoden lopulla joulun alla STOP Köyhyys -hanke kysyy, mitä pitää tehdä seuraavaksi, ja jättää kansalaisille mahdollisuuden vaikuttaa köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vähentämiseen antamalla netissä ”tehtävän Suomelle”.

Tammikuun 2011 puolenvälin jälkeen saadut vastaukset kerätään yhteen keskustelua varten, ja köyhyys ja syrjäytyneisyys toivottavasti pysyvät

ajankohtaisena puheenaiheena ohjelman ja teemavuoden loppumisen jälkeenkin.

Kirsi Kokoi

KÖYHYYS

Absoluuttinen köyhyys tai puutteellaisuus: tila, jossa ravinnon, vaatetuksen ja asumisen fyysiologisia vähimmäisedellytyksiä ei pystytä tyydyttämään.

Suhteellinen köyhyys: yksilön tai ryhmän jyrkkää huono-osaisuutta muihin verrattuna.

Kehitysmaissa köyhyys on puutetta puhtaasta juomavedestä, huonoa ravintoa tai suoranaista nälkää, surkeita asuinoloja, olematonta saniteettihygieniaa, terveydenhuollon puutetta ja lukutaidottomuutta sekä koulutuksen puutetta, syrjäytyneisyyttä yhteiskunnasta, turvattomuutta, epätasaa-arvoa, huonoja ihmisoikeuksia, saastunutta ympäristöä tai ympäristön huonoa tilaa

Suomessa köyhyysrajaksi määritellään kotitalouksien käytettävissä olevien tulojen perusteella se tulomäärä, joka on puolet kaikista

käytettävissä olevien tulojen mediaanista eli keskiluvusta. Kotitaloudet, joiden tulot jäävät pienemmiksi kuin mediaanitulo puolitettuna, luokitellaan köyhiksi tai ainakin pienituloisiksi ja niiden kaikki jäsenet köyhiksi tai pienituloisiksi.

YK:n tilastotietoja köyhyydestä

- 800 miljoonaa ihmistä kärsii jatkuvasta nälästä
- noin miljardilla ihmisellä ei ole saatavillaan juomakelpoista vettä
- noin 2,5 miljardia ihmisistä elää ilman kunnollista sanitettihuoltoa, eli vailla WC:tä ja viemärointiä,
- noin 11 miljoonan lasta kuolee vuosittain nälkään ja erilaisiin torjuttavissa oleviin tauteihin, kuten ripuliin
- noin 18 miljoonaa ihmistä kuolee vuosittain köyhyyden vuoksi – sairauksiin ja nälkään

Khadija

– köyhien ystävä

Profeetan vaimo Khadija syntyi vuonna 565 ja kuoli vuonna 623, vuosi ennen Profeetan ja muslimien muuttoa Medinaan.

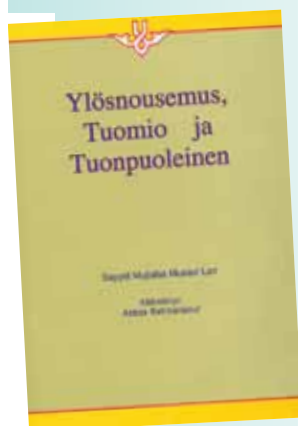
Perimätiedon mukaan Khadija oli varakas kauppias ja 15 vuotta vanhempi kuin Profeetta Muhammed (rauha hänelle ja hänen jälkeläisilleen). Hän oli tunnettu hyväsydämyssydestään ja avokätisyydestään ja hän auttoi köyhiä näiden surussa ja vaikeuksissa.

Khadija käski palvelijoitaan avaamaan oven köyhille ja auttamaan heitä. Palvelijoiden tuli myös ilmoittaa hänelle, jos joku köyhä pyysi lupaa saada tavata hänet. Hän ei kesittänyt ajatusta, että köyhä lähtisi hänen talostaan surullisena saamatta mitään.

Näin kaikki köyhät Mekassa tunisivat Khadijan talon ja kutsuivat sitä 'toivon ja turvan' taloksi. Etenkin orvot hakeutuivat hänen taloonsa, sillä Khadija tunsii sympatiaa heitä kohtaan ja huolehti heistä äidillisesti. He kutsuivat häntä 'orpojen äidiksi'.

Khadijan talo oli yksi Mekan kauneimmista taloista. Se oli kaksi kerroksinen, ja kummassakin kerroksessa oli pieni parveke. Talon pohjoispuolella olevista ikkunoista näki suoraan Kaabaan. Talon muut ikkunat olivat kaduille päin niin, että jokainen Mekkaan tulija voitiin nähdä näistä ikkunoista. Talon katolla oli vihreä kupoli. Sisällä talon pohjoisosa, josta näki Kaaban, oli Khadijan yksityisessä käytössä, ja siellä hän pystyi seisomaan Kaabaan päin rukoillessaan.

Resalat Islamilaisen Yhdyskunnan julkaisuja

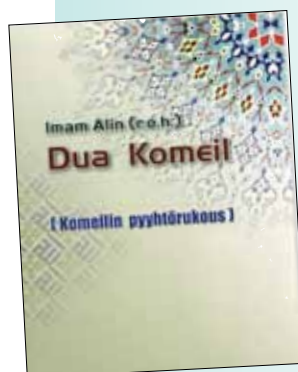
YLÖSNOUSEMUS, TUOMIO JA TUONPUOLEINEN

Usko ylösousemukseen ja tuomiopäivään on yksi islamin peruspilareista. Sayyid Mujaib Musavi Lari selittää kuolemanjälkeisen elämän ja ylösousemuksen todellisuuden vakuuttavien todistein, mutta silti yksinkertaisia esimerkkejä käyttäen.

RUKOUSOPAS

Kätevä rukousopas, jonka avulla on helppo oppia viisi päivittäistä rukousta. Sisältää ohjeet, arabiankielisen tekstin ja translitteroinnin, jonka avulla on helppo oppia ääntäminen sekä suomenkielisen käännöksen. Rukoukset kirjoitettuna alusta loppuun, joten kirjaa ei tarvitse selata. Mukana myös ohjeet rukouspesulle.

DUA KOMEIL

...Oi Jumalani, hyväksy siis anteeksipyyntöni, sääli minua ankarassa ahdistuksessa, ja vapauta minut pahojen tekojeni kahleista.... Kaunis DUA KOMEIL pyyntörukous, jonka Imam Ali (rh) opetti meille, on käännetty suomeksi. Mukana myös arabiankielinen teksti.

RAMADAN - YLISTYKSEN KUUKAUSI

Tähän opaskirjaseen on koottu kauneimmat pyyntörukoukset sekä suositeltavia hyviä tekoja paastokuukauden jokaiselle päivälle. arabi-ankielinen teksti translitterointi suomenkieliset käännökset ja ohjeet

Tilaukset ja tiedustelut:
salam@resalat.fi

Veljeksiä ihmisyydessä:

Uskonnonvapaus islamissa ja Euroopassa

Uskonnonvapaus on hölynpölyä, sanotaan. Se juontaa juurensa sekularismin aatteeseen, joka katsoo kaikkien uskontojen olevan hölynpölyä. Täten kaikille tulisi suoda sama vapaus uskoa hölynpölyyn eikä yhtä uskontoa tulisi turhaan suosia toisten sijaan. Näin ollen kaikki uskonnot asetetaan sekularismin nimessä samalle turhuuden tasanteelle. Tällä tavalla ovat eräät oppineet pohtineet sekularismia.

Mutta mitä sanoo islam uskonnonvapaudesta?

Yllämainitussa Koraanin jakeessa ylistetty Jumala on yli 1400 vuotta sitten Profeetta Muhammedin (rauha olkoon hänellä ja hänen perheellään) kautta julistanut uskonnonvapauden periaatteen. Ketään ei pakoteta islamiin; jokaisella on oma vapaus valita. Jumalan tie on selkeä ja sitä kulkee hän, ken tunnistaa sen totuuden, sillä ”hurskaus on selkeästi erillään harhasta”. Jokaisen ihmisen älykkyyttä tulee kunnioittaa, sillä jokainen valitsee järkensä neuvoman mukaan.

Jakeen on mainittu ilmestyneen sen jälkeen, kun eräät Profeetan (rhhp) kumppaneista halusivat pakottaa joitakuita toisia islamiin. Jumala vastasi tähän ikuisessa Kirjassaan kyseessä olevalla jakeella ja vakiinnutti täten uskonnonvapauden periaatteen Hänen meille valitsemassa uskonnossa, islamissa.

Tästä huolimatta eräät koraanintulkitsijat ovat väittäneet, että tämä jae on kumottu myöhemmillä jakeilla, jotka käskivät muslimeja sotiin uskottomia vastaan. He ovat

”Uskonnossa ei ole pakko, onhan hurskaus selkeästi erillään harhasta. Ja ken kieltää epäjumalat ja uskoo Jumalaan on tarttunut tukevaan kädensijaan joka ei koskaan halkea. Ja Jumala on Kuuleva, Tietävä.”

(Koraani 2:256)

tulkinneet näiden jakeiden tarkoitavan, että ”miekalla” voisi pakottaa kääntymään islamiin. Kuitenkin kuten esimerkiksi oppineet Tabari ja Khui huomauttavat, on jokin jae kumottu toisen nojalla vain siinä tapauksessa, että molemmat jakeet, kumottu ja kumoava, ovat toistensa vastakohtia eivätkä ole yhtä aikaa sovellettavissa. Jakeet, jotka käskivät taistelemaan, ovat ilmestyneet sotatilanteessa, jolloin muslimit ovat olleet hyökkäyksen kohteena ja jolloin puolustautuminen on ollut välttämätöntä. Täten ”uskonnossa ei ole pakkoa” jae ei ole vastakohtainen vaan erilaiseen tilanteeseen tarkoitettu ja siten edelleen voimassa. Koraani julistaa, että

islamin saa valita täysin vapaasti ja että muunuskaisille on taattu heidän oikeutensa seurata omaa uskontoaan: ”Teille on teidän uskontonne, ja minulle on minun uskontoni.” [Koraani 109:6]

Tähän uskonnonvapauden periaatteeseen turvautuen ovat Lähi-idän juutalaiset ja kristityt vähemmistöt eläneet muslimien kanssa sopusoinnussa yli tuhannen vuoden ajan. Samaan uskonnonvapauden periaatteeseen turvautuen on Euroopan nuori muslimivähemmistö tullut asumaan kristittyjen ”serkkujensa” luokse. Kuten alussa mainitsin, tämä uskonnonvapaus on Ranskan vallankumouksen jälkeisen sekularismin seurauksia ja on ollut suuri edistysaskel Euroopan sivistykselle verrattuna keskiajan aatteisiin, jolloin esimerkiksi Espanjan muslimeja ja juutalaisia pakotettiin kääntymään kidutuksen ja teloituksen uhalla kristinuskoon.

Vaikkakin uskonnonvapaus on suhteellisen uusi ilmiö Euroopassa, on se monissa Euroopan maissa ehtinyt kehittyä todella pitkälle ja uskonnonvapaus on näissä maissa esimerkillistä ja hyvin juurrutettu osa kansallista kulttuuria ja ihmisten ajatusmaailmaa. Valitettavasti viime vuosina, etenkin syyskuun yhdenentoista päivän hyökkäyksen jälkeen, tämän kehityksen suunta on alkanut muuttumaan. Tilanne on edennyt siihen pisteeseen, että tietyt tahot julistavat uskonnonvapauden aatteen epäonnistuneen. Esimerkiksi Englannin nopeasti kasvava Nationalistinen puolue (BNP) sanoo: ”Monikulttuurinen koe, joka on pakolla tuotu melkein jokaiseen Länsi-Euroo-

pan maahan viimeisen 40 vuoden aikana, on aivan täysin epäonnistunut.” [Eatwell 2005]. Puolueiden ajatuksia myötäilee esimerkiksi Hollannin toiseksi suosituin poliitikko **Geert Wilders**, joka on useaan otteeseen ehdottanut Koraanin joukkopolttoa. Tämänkaltaiset puolueet ja niiden kannattajat muistuttavat hämmästyttävästi tiettyä puoluetta 1930- ja 1940-luvun Saksassa.

Kasvava islamofobia, jonka leviämiseen vastuuton media on suuresti syyllinen, on polarisoinut mielipiteitä ja luonut ilmapiirin, jossa islamin paheksunta, halveksinta ja demonisointi ovat tulleet hyväksyttäviksi ja tietystä määrin suosituiksi. Kaikki muslimit ja islam ilmiönä leimataan terroristisiksi muutamien ääritahojen poliittisesti motivoituneiden tekojen takia ja harva nostaa edes kulmakarvaa tämän ajattelutavan vuoksi. Ei kukaan leimaa kristinuskua ”terroristiseksi” koska muutamit äärikristityt pommittavat aborttiklinikoita Amerikassa, eikä asiasta nouse minkään-

laista kohua. Voimme vain kuvitella, millaisia uutisia lähetettäisiin, jos muslimit tekisivät samaa.

Valitettavasti näin laajaa ilmiötä ei voi käsitellä näin lyhyessä tekstissä, mutta riittänee lainata **Kofi Annanin** sanoja hänen puhuessaan islamofobiasta: ”Kun maailma joutuu keksimään uuden termin käsitelläseen jatkuvasti laajentuvaa kiihkoilua – se on surullista ja häiritsevää kehitystä.”[rferl.org] Mutta todella surullista ja häiritsevää on, kun tämä asenne alkaa vaikuttaa korkeimpiin päättäjiin: Kun Ranskan kaltainen maa, jolla on ollut pitkät uskonnonvapauden perinteet, näkee koulutytön päähineen uhkana. Kun Saksassa Berliinin korkea oikeus kieltää nuorta poikaa rukoilemasta koulussa, koska se ”häiritsee koulu rauhaa” [spiegel.de]. Häiritsevintä on ehkä, kun islamofobia on levinnyt niin laajalle, että sveitsiläiset, hallintonsa ja monien kirkkoherrojen neuvojen vastaisesti, hyväksyivät kansanäänestyksessä ehdotuksen lisätä Sveitsin

perustuslakiin minareettien rakentamisen kieltävä pykälä. Muun muassa Amnesty International ja YK:n ihmisoikeusneuvosto tuomitsevat tämän päätöksen.

Miltä sitten uskonnonvapauden tulevaisuus näyttää Euroopassa? Jos viime vuosikymmenen kehityssuunta jatkuu samanlaisena, niin ei tarvitse olla politiikan asiantuntija voidakseen ennustaa, että tulevaisuus ei ole hyvä. Islamofobia on luonut ilmapiirin, jossa vallitsee aate ”Joko olet meidän kanssamme tai meitä vastaan”, ja epäilemättä tämä ajatusmalli johtaa Hawtingin kuuluisan ennustuksen toteen käymiseen: onhan jonkinlainen konfrontaatio vääjäämätöntä, jos erilaisuus nähdään vihollisuutena.

Loppujen lopuksi siitähän uskonnonvapaudessa onkin kyse - muiden erilaisuuden hyväksymisestä. Meidän tulee ymmärtää, että erilaisuudestamme huolimatta olemme kaikki veljeksiä ihmisyydessä.

Abbas Bahmanpour

Islam ja köyhyys

Yhteiskunnat ovat kautta historian koostuneet kahdesta luokasta: rikkaista ja köyhistä. Aina kun rikkaat ovat rikastuneet enemmän köyhistä on tullut köyhempiä.

Silloin kun köyhät lisääntyvät, turvallisuus yhteiskunnassa huononee, varsinkin jos uskonnollisuus ei ole merkittävässä roolissa. Tällöin koko yhteiskunnan rakenne heikkenee. Siksi nekin uskonnot, jotka edelsivät islamia, yrittivät vähentää köyhyysongelman yleisyyttä lisäämällä hyväntekeväisyyttä ja korostamalla, että itsekkyys on huono piiirre. Almut olivat näissä uskonnoissa ratkaisu ongelmaan. Almujen antaminen ei kuitenkaan ollut pakollista, vaan vapaaehtoinen tehtävä eikä sen määrää oltu määritetty lainkaan. Yksilö maksoi almut pelkästään siksi, että Jumala ei rankaisisi häntä.

Islamissa huolehditaan hyvin köyhistä. Islamin säädöksissä on määritetty tarkoin köyhille maksettavat almut. Säännöt ovat käytännön läheisiä ja teot helppo suorittaa. Lisäksi islamissa pidetään orvoista huolehtimista yhtä tärkeänä kuin uskoa Allahiin, ja orpojen laiminlyönti on taas yhtä kuin epäusko Allahiin.

"Mitä arvelet siitä, joka kieltää tuomion? Hän on sama, joka torjuu orvon eikä kehota ruokkimaan köyhiä." (Koraani 107:1-3).

Luonnollisesti kaikilla valtioilla on ra-

jalliset varat pitää huolta kansastaan. Epäilemättä varojen kertyminen tietyille tahoille tai yksilöille johtaa muiden perustarpeiden laiminlyöntiin. Tällöin yhteiskunnan tasapaino muuttuu omistajien ja ei-omistajien välillä. Ihmisten välillä on aina myös eroavaisuuksia taitojen suhteen. Tietysti taitavammilla ihmisillä on enemmän rahaa kuin vähemmän taitoja omaavilla. Siksi islamissa katsotaan köyhyyttä ongelmana, joka perustuu varojen jakamiseen yhteiskunnan eri yksilöiden välillä. Jotta tämä ongelma minimoitaisiin ja jotta yhteiskuntaluokkien rajat häviäisivät, islam määrittää tietyn summan rahaa siirrettäväksi köyhille rikkailta. Tästä syystä khums, zakat, ja muut maksut ovat islamissa moraalisen ja uskonnollisen velvollisuutena yhtä tärkeitä kuin rukous ja paasto. Islam lisäksi pyrkii jaottelemaan uskonnolliset velvollisuudet eri luokkiin, jotta

varmistetaan oikeudenmukaisuuden toteutuminen: islamin säännöksiin perustuvia maksuja ovat mm. khums, zakat, perintö, hyväntekeväisyysmaksut ja sen lisäksi on vielä poliittiseen päätökseen perustuvia maksuja kuten verot.

On hyvä mainita tässä, että islamissa ihminen pyritään ottamaan huomioon kokonaisvaltaisena olentona. Islam huolehtii paitsi ihmisen ruumiista myös sielusta, sillä ruumillinen vakaus johtaa aina sielun vakaukseen. Nämä kaksi liittyvät tiukasti toisiinsa. Allah sanoi Koraanissa (28:77): 'vaan tavoittele tuonpuoleisen asuntoa sillä omaisuudella, mitä Jumala on sinulle antanut. Ei sinun silti tarvitse unohtaa omaa osaasi tässä maailmassa. Tee hyvää niin kuin Jumala on tehnyt sinulle hyvää...'

Muhammed Al-Hello

Profeetta Muhammed ja köyhyyden **estäminen**

Jo Profeetta Muhammedin (rauha hänelle ja hänen jälkeläisilleen) aikana islamissa tiedostettiin köyhyyden vaarat. Köyhyyden torjumiseksi pyrittiin estämään työttömyyttä, koska se johtaa aina köyhyyteen.

Pitkällä tähtäimellä se vaikuttaisi myös työttömien moraaliin, käytöseen ja ideologiseen ajatteluun. Eri maissa on tiedostettu köyhyyden ja työttömyyden haittavaikutukset yksilön mielenterveyteen - varsinkin niiden keskuudessa, jotka eivät tunnusta mitään uskontoa. Työttömien ja köyhien keskuudessa rikollisuus, kuten pahoinpitelyt ja murhat, lisääntyvät. Muun muassa näistä syistä Profeetta Muhammed (roh) pyysi aina rukouksessaan: 'Oi Allah, pyydän turvaa Sinulta epäuskoa ja köyhyyttä vastaan.'

Miten Profeetta Muhammed (roh) ratkaisi ongelman?

Kautta historiaa maailmassa on kärsitty köyhyydestä ja työttömyydestä. Profeetta Muhammed (roh) pyrki ratkaisemaan köyhyyden ongelman perusteellisesti kehittämällä seuraajiaan tekemään töitä ja luomaan siten itselleen mahdollisuuksia parempaan elämään. Esimerkkinä hän mainitsi profeetta Daavidin: 'Paras ruoka ihmiselle on se ruoka, jonka tämä ansaitsee oman käden työllä, ja Allahin profeetta Daavid sai ansionsa tekemällä työtä omin käsin'

Profeetta Muhammed (roh) sanoi, ettei työnlaatu ole ongelma, vaan se ellei tee töitä lainkaan. Hän sanoi seuraajilleen: 'Ei Allah ole lähettänyt profeettaa, joka ei olisi paimentanut

lampaita.' Seuraajat sanoivat: 'Entäs sinä, Allahin profeetta?' Hän vastasi: 'Kyllä minäkin olen paimentanut mekkalaisten lampaita.' Islamissa työnteko on kunnioitettavaa ja laiskuudesta johtuva köyhyys alentavaa. Profeetta Muhammed (roh) sanoi seuraajilleen: 'Jos otatte köyden ja menette keräämään polttopuita, on se parempi, kuin että käytte anelemassa ihmisiltä almuja.'

Profeetta katsoi työteon hyveeksi ja rohkaisi ja opetti seuraajiaan ahkeruuteen ja kaupankäyntiin. Mekkalaisten muslimien muutettua Medinaan, profeetta kehotti niitä mekkalaisia, joilla ei ollut rahaa ostaa ja viljellä maata, viljelemään maata medinalaisten viljelymailla ja näin ansaitsemaan oman osuutensa. Sopimuksissa viljelijän osuus vaihteli yhdestä kolmasosasta aina puoleen saadusta sadosta. Näin medinalaisten maata viljelevä viljelijä sai osuutensa mukaisen osan sadosta ja pystyi elättämään perheensä.

Profeetta Muhammed (roh) halusi auttaa köyhiä niin, että he eivät menettäisi kunnioitustaan. Kerran eräs köyhä medinalainen mies tuli pyytämään rahaa profeetalta. Hän kysyi tältä: 'Onko sinulla kotona mitään myytävää?' Köyhä vastasi myöntävästi ja kävi hakemassa tavarat. Profeetta kysyi seuraajiltaan, kuka ostaisi niitä ja millä hinnalla. Yksi sanoi maksavansa yhden dirhamin. Profeetta kysyi vielä kaksi kertaa uudelleen, jolloin eräs toinen vastasi maksavansa kaksi dirhamia. Profeetta otti kaksi dirhamia ja antoi ne köyhälle. 'Osta toisella ruokaa perheellesi ja toisella köysi ja kirves. Niillä käy hakemassa polttopuita ja myy ihmisille.' Sitten profeetta kehotti miestä tulemaan takaisin viidentoista päivän kuluttua. Kun köyhä palasi, hänellä oli 10 dirhamia.

Köyhistä huolehtiminen islamissa

Jos elinolosuhteet käyvät vaikeiksi eikä mitään työtä voi saada, on rikkaille säädetty velvollisuus huolehtia köyhien asioista säilyttäen köyhän kunnioitus ja kunnia. Ensisijaisesti jokaisen tulisi auttaa ja huolehtia läheisistään eli omasta perheestä, suvusta, naapureista ja niin edelleen. Mutta jos perheen tai suvun keskuudessakaan rahat eivät riitä, yhteiskunnan tulee auttaa köyhiä. Islamissa se hoidetaan muslimeille määrätyillä niin sanotuilla almuveroilla, joita ovat khums (viidesosa) ja zakat (almut). Kerran vuodessa muslimin on maksettava 20% säästyneistä varoistaan köyhille. Tämä viidesosa maksetaan niin säästyneestä rahasta kuin myös esimerkiksi käyttämättömistä ruokavarastoista ja kultakoruista. Zakat puolestaan maksetaan karjasta ja sadosta sekä paaston päätyessä erikseen määrätynä almuna. Lisäksi muslimit antavat vapaaehtoisia hyväntekeväisyysmaksuja (sadaqa), joilla autetaan köyhiä. Almuverojen ja hyväntekeväisyysmaksujen maksaminen on kuitenkin aina jokaisen itsensä vastuulla ja niiden maksaminen katsotaan hyveeksi.

Työttömyyttä ja köyhyyttä ei kuitenkaan voida ratkaista toistuvalla auttamisella, sillä se saattaa johtaa laiskuuteen. Sen sijaan yhteiskunnan tulisi luoda työllisyyttä, ja toisaalta työntekoa tulisi kunnioittaa huolimatta siitä minkälaista työtä tehdään, sillä on kuitenkin parempi tehdä työtä kuin pyytää apua muilta ihmisiltä. Jos köyhyys ei kuitenkaan johdu laiskuudesta, köyhien auttaminen tapahtuu hyvästä sydäimestä maksettujen lahjoitusten kautta. Tämä vahvistaa yhteiskunnan rakenteita ja arvokkuutta.

Haider Al-Hello

Runeberg

Kansallisrunoilija

*Totuuden, runon kotimaa
maa tuhatjärvinen
miss' elämämme suojan saa,
sa muistojen, sa toivon maa,
ain ollos, onnees tyytyen,
vapaa ja iloinen.*

Näin kertoo Maamme-
laulussa Suomes-
ta kansallisrunoilija,
opettaja, toimittaja ja
professori. Hän syn-
tyi 5. helmikuuta 1804
Pietarsaareissa ja hänet ristittiin Jo-
han Ludvig Runebergiksi. Runeberg
syntyi köyhään perheeseen. Johanin
isä oli merikapteeni Lorens Ulrik Ru-
neberg ja äiti oli Anna Maria Malm.
Johan oli perheensä vanhin lapsi ja
hänellä oli kolme siskoa ja kaksi vel-
jeä. Runeberg suoritti ylioppilastut-
kinnon Turussa, jonka jälkeen hän
aloitti filosofian opiskelut Turun Aka-
temiassa, jossa hän ystävystyi Johan
Vilhelm Snellmannin ja Elias Lönnro-
tin kanssa. Opiskelunsa tämä köyhän
perheen poika rahoitti työskentele-
mällä kotiopettajana Saarijärvellä, jo-
ka innoitti häntä myös esikoiskokoel-
massa olevan runon Saarijärven Paa-
vo (Bonden Paavo) kirjoittamisessa.

Runebergin opettaessa lapsia Pa-
raisilla, hän tapasi tulevan vaimonsa
Fredrika Tengströmin, jonka setä oli
arkkipiispa Johan. Häitä vietettiin 1831
tammikuussa. Heille syntyi kahdek-
san lasta, joista kuitenkin kaksi me-
nehtyi jo lapsena. Vuonna 1828 Rune-
berg oli muuttanut Helsinkiin, jossa
hän työskenteli vastikään perustetun
Helsingfors Morgonblad -lehden
ensimmäisenä toimittajana. 1837 Ru-

neberg sai Porvoon kymnaasin roo-
malaisen kirjallisuuden lehtorin viran
ja muutti perheineen pysyvästi Por-
vooseen. Tähän aikaan virkaan kuului
myös Porvoon eli koko Itä-Suomen
hiippakunnan tuomiokapitulin jäse-
nyys, ja näin ollen Runeberg vihit-
tiin papiksi. Samalla kun Runeberg
toimi opettajana toimitti hän myös
Borgå Tidning -lehteä pari vuotta,
mutta opettajana hän toimi kunnes
jäi eläkkeelle vuonna 1857. Eläkkeel-
lä ollessaan hän keskittyi kirjoittami-
seen, mutta 59-vuotiaana hän hal-
vaantui, saatuaan aivoverenvuodon
metsästysretkellä ja niinpä hän joutui
viettämään loppuelämänsä vuode-
potilaana.

Runebergin tuotantoa

Runeberg oli ennen kaikkea runoi-
lija, joka kirjoitti monia runoja, jotka
olivat inspiroivia ja auttoivat suoma-
laisia löytämään identiteettinsä. Myös
Koraani, muslimien Pyhä Kirja, joka
on lähetetty Profeetta Muhammedil-
le (rauha olkoon hänelle) arkkienkeli
Gabrielin kautta Jumalalta, on "ru-
nollinen" ja kirjoitettu niin sanotulla
riimiproosalla, vaikka se ei olekaan
täydellisesti runollisessa muodossa.
Riimiproosa tarkoittaa, että Koraania
rytmittävät jakeen loppuun osuvat
riimit eli loppusoinnut. Tämä tekee
myös Koraanin resitoinnista kaunista
kuunnella ja helppoa lukea ja muis-
taa.

Runeberg kirjoitti kaiken kirjallisen
tuotantonsa ruotsiksi. Hänen tunne-
tuin teoksensa on Vänrikki Stoolin

tarinat, jossa hän antoi Suomelle mo-
raalisesta identiteetistä ja olemassaolon
oikeutuksen. Runeberg teki kunniaa
myös niin todellisille kuin keksityille-
kin kansanmiehille, jotka velvollisuu-
dentuntoisesti puolustivat isänmaa-
taan. Vänrikki Stoolin tarinoiden ava-
usrunosta sävellettiin myöhemmin
Suomen kansallislaulu eli Maamme
(Vårt land), jonka ensimmäinen säe
kuuluu;

*Oi maamme, Suomi, synnyinmaa,
soi, sana kultainen!
Ei laaksoa, ei kukkulaa,
ei vettä rantaa rakkaampaa,
kuin kotimaa tää pohjoinen,
maa kallis isien!*

Paavo Cajander
Maamme laulun suomennos

Toinen Runebergin tunnettu teos
on Hirvenhiihtäjät. Siinä hän kuvaa
suomalaista kansanelämää. Vaikka
runoelman nimenä onkin hirvenajo,
niin siinä ei esiinny hirvenhiihtoa ol-
lenkaan. Teokselle on tyypillistä pai-
kan yhteisyys ja rajoittuminen muu-
tamiin elämän peruselementteihin.
Tässä vuonna 1832 valmistuneessa,
yhdeksän laulua sisältävässä heksa-
metrirunoelmassa Runeberg kertoo
niin talonpoikaispiirtien elämästä
kuin yhteisön monenkirjavasta väes-
tä kaikissa yhteiskuntaluokissa.

Runossa mainitaan ihanteellisia
ominaisuuksina esimerkiksi nöyryys,
työeläisyys ja alamaisuus. Koraani-
kin sanoo nöyryydestä esimerkiksi
"Oi poikani, suorita rukouksesi, kehoi-
ta hyvän tekemiseen ja kiellä pahat

*Totuuden, runon kotimaa
maa tuhatjärvinen
miss' elämämme sugan saa,
sa muistojen, sa toivon maa,
ain olos, onnees tyytyen,
vapaa ja iloinen.*

teot sekä pysy lujana, mitä tahansa sinulle sattuu. Näin on todella vakavasti määrätty. Älä ole ylpeä ihmisiä kohtaan, äläkä vaella maassa pöyhkeänä. Totisesti, Jumala ei rakasta omahyväistä kerskuria.” (3:17-18)

Runeberg myös korjasi ja uudisti vanhoja virsiä erityisesti 1850-luvulla. Hän teki elinaikansa 62 omaakin virttä, joista osa on vielä nytkin suomen- ja ruotsinkielisissä virsikirjassa.

Runebergin muistaminen

Kuoltuaan tämä kansallirunoilijamme on saanut useita patsaita muun muassa Helsinkiin ja Porvooseen. Hänen synnyinkaupunkinsa, Pietarsaaren, ulkopuolella sijaitsevasta kallusmajasta, jossa hän vietti lapsuutensa kesiä, on tehty museo, joka tunnetaan nimellä Runebergin tupa.

Runebergin mukaan on nimetty eri paikkakuntien katuja, aukioita ja puistoja. Näkyvin kunnianosoitus on kuitenkin kansallinen liputuspäivä 5. helmikuuta. Tätä päivää yleensä juhliin syömällä Runebergin torttuja, jotka ovat makeita leivonnaisia. Perimätiedon mukaan resepti on alunperin peräisin Frederikalta, Runebergin vaimolta. Kun Runeberg halusi jotain makeaa ja kotoa ei löytynyt mitään muuta, Fredrika sekoitti vehnä jauhoja, keksin muruja, mantelia, omenahilloa ja korppu jauhoja yhteen ja paistoi torttuja miehensä makean nälkään.

Arttu Puukko

Jaakko Hämeen-Anttila
Koraanin suomennos

Runebergin tortun ohje on seuraava:

200 g voita
2 dl sokeria
2 munaa
3 dl vehnä jauhoja
3 dl piparin muruja tai korppu jauhoja
1 dl manteleita hienoksi rouhittuna
1 tl leivinjauhetta
1 dl kuohukermaa
(2 tippaa karvasmanteliöljyä)

Hiero sokeri ja voi vaahdoksi. Vatkaa munat yksitellen joukkoon. Sekoita kuivat aineet keskenään ja lisää seokseen. Mausta halutessasi karvasmanteliöljyllä. Nostele paperisiin leivosvuokiin. Jos käytät metallisia vuokia, voitele ne hyvin voilla. Paista 175 asteissa uunissa n. 20-25 min. Anna jäähtyä ja poista vuosta (jos käytit metallisia). Koristele hillolla ja pölysokeri kuorrutteella.

Hazrate Ruqaiyah (rauha hänelle)

Hazrate Ruqaiyah (rauha hänelle) oli Imam Huseinin (rauha hänelle) tytär. Hän sai surmansa 3-vuotiaana. Syy kuolemaan on sydäntäsärkevän surullinen. Kun Imam Husein (rh) lähti Medinasta Jumalan käskystä kohti Kufaa, Yazid oli käskennyt pysäyttämään heidät. Imam Huseinin (rh) karavaani piirrettiin ja heidän käskettiin lähteä mukaan. Kun he pääsivät perille ja leiriytyivät, piirittäjät kiusasivat Imam Huseinia (rh) ja hänen seuralaisiaan (rh) ja perhettään (rh). Imam Huseinin (rh) kuoltua taistelussa Karbalassa, hänen ruumiinsa haudattiin, mutta Yazidin joukot kuljettivat Imamin pään ja Imamin jäljelle jääneet perheenjäsenet Shamiin, Syyriaan Yazidin luo.

Eräänä yönä Hazrate Ruqaiyah (rh) itki lohduttomammin kuin kertaakaan matkan aikana. Hän toisti huutaen: "Missä on isäni, missä on isäni?" Hazrate Zaynab (rauha hänelle), hänen tätinsä, yritti lohduttaa häntä sanomalla, että hänen isänsä oli matkalla. Yazid kuuli lapsen huudot, jotka ärsyttivät häntä. Hän sanoi ilkeästi naurahtaen: "Jos hän isänsä haluaa, viekää hänen isänsä hänelle." He veivät lapsen luo laatikon, jonka päällä oli kangaspala. Kun Hazrate Ruqaiyah (rh) sai sen, hän vetäisi pois kankaan ja näki siellä isänsä verisen pään ja parran. Hazrate Ruqaiyah (rh) otti isänsä pään syliin ja kysyi: "Kuka on voinut satuttaa sinua näin." Sitten Hazrate Ruqaiyah (rh) kaatui itkien maahan ja Imam Huseinin (rh) pää putosi hänen käsistään ja vieri lattialla. Hazrate Zaynab (rh) näki pään ja tuli katsomaan. Hazrate Ruqaiyah (rh) makasi maassa kuolleen.

Toivon että minä voisin estää sen, mitä tapahtui Imam Huseinille (rh) ja Ruqaiyhille (rh) ja heidän koko perheelleen (rh), mutta kaikki jotka olivat satuttaneet heitä saivat kyllä rangaistuksen. Vaikka olen lapsi, itken sen takia mitä tapahtui Hazrate Ruqaiyhille (rh) ja muille (rh).

Zahra Zand Vakili (10 v)

Itkuvirsi suomalaisen

Itkuvirsi eli äänellä itkeminen on ikivanha alkuperäiskansojen uskomuksiin liittyvä perinne, jossa ilmaistaan tunteita yhteisöllisesti. Itämerensuomalaisten ja slaavilaisten kansojen keskuudessa riitti-itkuja esitettiin siirtymäriiteissä kuten häissä, hautajaisissa sekä sotaan tai armeijaan lähtevän miehen jäähyväisissä. Suomessa itkuvirsien veisaamisen tapa on säilynyt pisimpään ortodokskarjalaisten keskuudessa. 1900-luvulta lähtien perinne on kuitenkin pikkujoukko hiipunut. Viime vuosina kiinnostus vanhaan perinteeseen on elpynyt ja nyky naiset voivat ääneen itkemällä valittaa vaikkapa avioeroa, luonnon saastumista, maanjäristyksiä tai työttömyksiä joutumista.

Karjalan Sortavalassa syntynyt **Pirkko Fihlman**, 74, sai kipinän äänellä itkemiseen miehensä **Ensio Fihlmanin** kirjoittamien tietokirjojen ja näytelmän kautta. Ensio kirjoitti näytelmän 'Uukuniemen Ukon Vakati', joka esitettiin Uukuniemen juhannusjuhliissa 1990. Näytelmässä Pirkko esitti itkijänaista. Hänen äitinsä suvussa oli ollut itkijöitä, ja juuri äitinsä rohkaisemana hän lähti elvyttämään tätä katoavaa perinnettä.

– Itkuvirret ovat vanhempi perinne kuin runolaulut. Itkijät olivat useimmiten naisia, jotka olivat lähellä elämää niin synnytyksessä, kuole-

massa, avioituessa kuin sotaanlähtieissä, Pirkko Fihlman kertoo.

Kristinusko ei katsonut äänellä itkemistä suopeasti ja vielä 1600-luvulla vanhan perinteen vaalijat saattoivat päättää päivänsä polttoroviolla läntisessä Suomessa. Ortodoksinen kirkko suhtautui kansanperinteisiin suopeammin ja näin myös kansanrunous ja itkuvirsiperinne säilyivät elinvoimaisina aina 1800-luvun lopulle asti Laatokan, Aunuksen ja Vienan Karjalan alueilla.

– Äänellä itkeminen hiipui vuosituhannen vaihteessa teollistumisen myötä, kun nuoret eivät enää halunneet hääitkuja. Kuolinitkujen perinne säilyi jonkin verran pidempään mutta kun äänellä itkemisestä luovut-

ssa perinteessä

Itkuvirret ovat melodisia kokonaisuuksia, joita rikkovat tauot ja nyyhkytykset.

tiin kaikissa alkuperäisissä tilanteissa, kuultiin itkuvirsiä lopulta vain laulujuhlilla, joissa vanhat itkijät esiintyivät. Sodan jälkeen evakot häpesivät omia perinteitään ryssittelyn ja syrjäytymisen vuoksi, vanhan kansanperinteen elvyttävä ja Äänellä Itkijät ry:n puheenjohtaja Pirkko Fihlman kertoo.

Ennen vanhaan jokaisen karjalaisnaisen oli osattava itkeä ääneen. He sekä sepittivät uusia itkuja tilanteesta riippuen että itkivät perinteisiä ulkoa opittuja itkuja, joissa oli perinteinen melodia ja teema erikoisine tyylikeinoineen. Itkukieli oli täynnä metaforisia ilmaisuja.

– Itkut opittiin äidinmaidosta. Ääneen itkeminen antoi voimia kestää kohtalon kolhuja. Itkemällä naiset

purkivat surujaan ja murheitaan ja saivat muilta lohdutusta ja myötätuntoa.

Suomessa itkuvirret ovat yleensä naisten hallitsemaa runoutta, toki mukaan mahtuu miehiäkin. Pirkon puoliso Ensio Fihlman taitaa myös äänellä itkemisen taidon ja onkin vahvana tukena vaimonsa pyrkimykselle elvyttää äänellä itkemisen perinteitä.

– Tämän päivän ihmiset ovat kii-reisiä ja ovat unohtaneet uskaltaa kohdata tunteiden ilmaisun. Uuspakanuus ja maallistuminen on lisääntynyt eikä uskontoa enää oteta vakavasti. Itkemällä asioita voi katsoa eri perspektiivistä ja itku auttaa, Pirkko vakuuttaa.

Kuolinitkut vainajille

Hautajaisrituaaleihin liittyvät itkuvirret ovat säilyneet pisimpään. Kuolinitkuja esitettiin kuoleman hetkestä vainajan viimeiseen muistajaiseen. Jokaiselle vaiheelle vainajan valmisteluissa oli omat itkunsa. Hautajaisituissa hyvästeltiin vainaja ja tervehdittiin tuonpuoleisia, jotta nämä tulisivat vainajaa vastaan kynttilöiden kera eivätkä tuonelan koirat haukkuisi uutta tulokasta. Häämenoissa puolestaan itkuilla valmisteltiin morsiamen eroa kodistaan ja suvustaan ja hänen siirtymistään uuteen asemaan ja sukuun. Näin ollen itkemisellä oli tärkeä rooli, jonka avulla vainaja pääsi turvallisesti tuonpuoleiseen ja morsiamen miehelään.

– Kuolinitkuissa itkijä tulkitsi yhteisen surun ja muistoitkuja pidettiin vainajalle ensin kolmen päivän ajan, sitten 40. päivä sekä vuosipäivänä, Pirkko Fihlman kertoo.

Itkujen aiheet

Nykypäivän itkuissa esiintyvät samat aiheet kuin vanhoissa, mutta niissä ei

käytetä vanhaa karjalan kieltä, koska sitä ei monikaan ymmärrä. Toisaalta itkuissa käytetään metaforeja ja kaunista runokieltä, sillä se on herkempiä ja koskettaa syvemmälle. Kipeät asiat pitää kohdata selvillä sanoilla. Itkujen melodia syntyy tunteesta eikä itkussa ole määrättyä mittaa, vaan tunne lähtee viemään itkijää ja purkaa kipeän asian, itsekin itkuvirsiä kirjoittava Pirkko tietää.

Itkut voivat olla yhteisöllisiä tai niin sanottuja tilapää-itkuja, jotka liittyvät arkielämään. Näissä itkuissa itkijät menivät metsään itkemään omia surujaan ja murheitaan samalla kun saattoivat kerätä marjoja, sieniiä tai tehdä vastoja. Pirkko Fihlman korostaa itkun parantavaa vaikutusta, sillä se antaa mahdollisuuden avata sydämensä ja ilmaista tunteensa mieltä painavista asioista.

Äänellä itkijän ominaisuudet

Pirkko Fihlmanin mukaan itkijältä vaaditaan herkkyyttä, aitoutta ja kykyä eläytyä tilanteeseen. Hänen tulee kuitenkin osata erottautua tilanteesta niin että hallitsee oman roolinsa. Tä-

ENSIO JA PIKKO MUINAISASUISSA UUKUNIEMEN JUHANNUSJUHLILLA.

PIRKKO FİHLMAN ELVYTTÄÄ VANHOJA KANSANPERINTEITÄ OPETAMALLA, LUENNOIMALLA JA ESIINTYMÄLLÄ.

män lisäksi itkijällä tulee olla elämänkokemusta ja luonteen lujutta.

Rituaaliseen itkentään voi kuulua myös erilaisia eleitä, huojuntaa ja valitushuutoja. Itkijä vaipuu yleensä syvään tunnetilaan, ja juuri siitä muodostuukin esitystilanteen dramatiikka ja itkuvirren olemus. Itkua ei voi toistaa kerta kerralta samanlaisena, sillä jokainen tilanne on ainutlaatuinen. Itkijän iän ja elämänkokemuksen myötä myös itkuvirren tulkinta syvenee ja korostuu.

Pirkko Fihlmanin elämässä on uskonnolla tärkeä merkitys, mikä näkyy

myös hänen kirjoittamissaan itkuvirssissä. Hän suree nykypäivän ihmisten juurettomuutta ja kiirettä.

– Jumalan armo on kuin auringon valo, joka loistaa meille kaikille, ja riippuu meistä itsestämme, haluammeko vastaanottaa sen. Äänellä itkemistä esiintyy monissa kulttuureissa ja maahanmuuttajille se voisi olla tapa purkaa tunteita yksinäisyydestä ja syrjäytymisestä. Itku lähentää ihmisiä, itsekin paljon ulkomailla asunut Pirkko vakuuttaa.

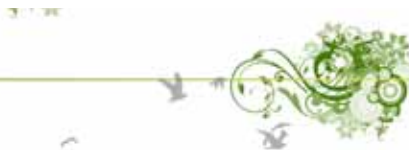
Paula Kemell

Jäähyväiset veljelle

Oi sie rakas kasvinjumppanini
oma veli armahainen.
Näen sinun siniset silmäsi.
Poskipielessä hymykuoppasi,
vimeän silmäniskusi,
menevän olemuksesi.
Siunaten sinnuu muistelen,
yhess koimme monet
ilot ja murheet,
Ylen paljon kiittelen
kun ehdin siun
viimeiselle hetkellesi.
A mie kun tulin siun luokes,
et sie puhunutkaan enää mitään.
Sie vain kuuntelit
ja sit sie nukuit pois.
Mie sain saatella siut
tuonilmaisiin,
itkin siulla kuolinitkun,
saatoin sinut pehmoisille
pieluksille.
Syntyisten syvien syliin,
luo Isän Kaikkivaltiaan.

Pirkko Fihlman

Äänellä Itkijät ry

perustettiin 2001
järjestää luentoja ja itkukursseja
puheenjohtaja: Pirkko Fihlman

Itkuvirret meillä ja muualla

Sali on tupaten täynnä. Edestä kantautuu voimakas melodinen ääni, jonka tahdissa muut paikalla olevat lyövät käsiään rintaansa rytmikkäästi. Alussa laulu on vaikeroivaa ja jopa sanojakin ymmärtämättömälle se viestittää surua ja tuskaa. Rytmii kiihtyy ja ääni voimistuu kunnes se huipentuu huikean kauniiseen Koraanin resitointiin.

Iranista kotoisin oleva **Hassan Joshanghanian**, 41, on laulanut itkuvirsiä 14-vuotiaasta asti. Hänelä on syvä, kauniisti sointuva ääni perintönä isän puolelta. Hänen isänsä, kaksi veljeään ja yksi sisko veisaavat myös itkuvirsiä.

Äänellä itkeminen on kuulunut shiiamuslimien perinteeseen jo yli 1400 vuotta. Niitä esitetään Muharram-kuukauden aikana ja pyhien Imaamien (Profeetan seu-

raajien) muistotilaisuuksissa moskeijoissa, kodeissa ja seurakuntasaleissa.

Äänellä itkemisen juuret ulottuvat islamin alkuaikoihin on puhetta. Itkulaulut kertovat Karbalan tapahtumista. Karbala sijaitsee Irakissa ja se oli näyttämönä suurelle tragedialle, jossa Imam Hussein – Profeetan lapsenlapsi ja kolmas Imaami – kohtasi silloisen hallitsijan joukot, jotka surmasivat raa’asti Imaamin ja hänen seuraajansa, Joshanghanian kertoo.

Useimmat itkuvirret kertovat juuri näistä tapahtumista. Etenkin Muharramin aikana Imam Husseinin matkasta Mekasta kohti Kufaa kerrotaan päivä päivältä ja tapahtumia muistellaan yksityiskohtaisesti. Tämä perintö on säilynyt niistä päivistä, kun Imam Hussein kuoli ja hänen omaisensa otettiin vangiksi ja vietiin kalifin palatsiin.

Kun heidät lopulta vapautettiin, he pysähtyivät paluumatkallaan Karbalassa muistelemaan Imaamin kohtaamaa epäoikeudenmukaista ja julmaa kuolemaa. Shiiamuslimit sanovat, että näiden muistotilaisuuksien ansiosta islamin todellinen sanoma on säilynyt puhtaana tähän päivään asti.

– Itkuvirsien tarkoituksena on siirtää tietoa näistä historiallisista tapahtumista ja niiden merkityksestä sukupolvelta toiselle. Äänneen itkijä ei pysty välittämään viestiään, ellei hän itse tunne aitoa rakkautta ja kunnioitusta niitä kohtaan, joista hänen runonsa kertovat, Joshanghanian vakuuttaa.

Hassan Joshanghanian on siitä harvinainen äänellä itkijä, että hän on opiskellut myös Koraanin resitointia. Näin hän pystyykin lisäämään veisuihinsa sopivia Koraanin jakeita tehostamaan vaikutusta.

– Itkuvirsien sävel ja rytmii perustuvat jokaisen maan omaan musiikkiin. Runoilijat tekevät riimitettyjä sanoituksia näihin säveliin. Sanoitusten aiheet ovat aina samat, mutta uusia rytmejä ja sanoituksia kehitellään koko ajan. Olen itsekin tehnyt jonkin verran sanoituksia, Joshanghanian paljastaa.

Vaikka Hassan Joshanghanian ei esiinny ammatikseen, hän on omassa maassaan hyvin tunnettu. Hän on esiintynyt televisiossa ja saanut kutsuja erilaisiin tilaisuuksiin ympäri maailmaa. Suomessa hän vieraili nyt jo kolmatta kertaa.

Paula Kemell

HASSAN JOSHANGHANIAN MYÖS SANOITTAÄ ITKUVIRSIÄ.

JOB

- Jumalan profeetta

Job on yksi korkea-arvoisimmista Koraanissa mainituista Jumalan profeetoista. Hänet tunnetaan kärsivällisyydestä ja Lähi-Idässä sanotaankin kärsivällisistä ihmisistä, että tällä on "Jobin kärsivällisyys".

Job (rh) oli yksi Joosefin (rh) pojista, ja hänellä oli todella siveä ja hurskas vaimo. Job ja hänen arvostettu vaimonsa elivät alueella, jota kutsuttiin nimellä "Hauraan". Jumala antoi Jobille paljon rikkauksia, monia poikia ja tyttäriä sekä paljon maita, joita hän viljeli ja jotka tuottivat parhaimmat hedelmät ja vihannekset. Tämän anteliaisuuden lisäksi Jumala antoi hänelle runsaasti karjaa, tuhansittain lehmiä, lampaita, pässejä ja kameleita. Tämän kaiken lisäksi Jumala korotti hänen asemaansa suomalla hänelle profeetiuden. Job tarjosi turvapaikan varsinkin köyhille ja nämä tiesivät, että hän oli antelias eikä kieltäytyisi antamasta näiden pyytämää apua. He tiesivät myös, ettei Job kestänyt nähdä ihmisiä köyhinä ja epätoivoina. Hänen anteliaisuudestaan on kerrottu, ettei hän syönyt mitään ennen kuin joku köyhä vieras saapui ja söi hänen kanssaan.

Job (rh) seurasi töiden edistymistä maataloillaan ja antoi ohjeita työntekijöilleen. Hänen vaimonsa ja tyttärensä jauhoivat viljasta jauhoja, ja hänen poikansa kiersivät kylällä etsien avuntarpeessa olevia ihmisiä, joille he veivät ruokaa. Tästä huolimatta

Job ei unohtanut kiittää Jumalaa ja pyytää ihmisiä tekemään hyvää ja rukoilemaan Jumalaa. Tämä lisäsi ihmisten rakkautta Jobia kohtaan, sillä rikkauksiensa lisäksi hän oli hurskas ja kiitollinen saamistaan antimista. Vauraus ei tehnyt häntä mahtipontiseksi tai töitä kaihtavaksi.

Paholainen sai uskottomat ihmiset sanomaan, että Job palvoi Jumalaa vain koska Jumala on antanut Jobille rikkauksia, maita, tyttäriä, poikia ja karjaa. He väittivät, että Job palvoi Jumalaa näiden takia peläten menettävänsä kaiken, mitä hänellä on, ja että jos hän olisi köyhä, hän ei palvoisi Jumalaa missään muodossa. Jotkut ihmiset alkoivat kuunnella ja uskoa näihin puheisiin ja heidän suhtautumisensa Jobiin muuttui: 'Jos Jumala vähänkin koettelisi Jobia, hän lopettaisi välittömästi anteliaisuutensa. Ettekö näe miten paljon hänellä on lapsia ja miten paljon maita ja karjaa? Jos Jumala ottaa nämä pois häneltä, hän ei vain lopettaisi Jumalan palvomista, vaan myös unohtaisi kokonaan, että Jumala on olemassa.' Pikku hiljaa Hauraanin ihmisten kateus kasvoi ja heidän rakkautensa Jobiin muuttui vihaksi ja panetteluksi.

Eräänä päivänä Jobin (rh) ollessa rukoilemassa yksi hänen työntekijöistään tuli juosten ja huutaen: 'Oi herrani? Oi Jumalan profeetta!'

'Mitä on tapahtunut? Kerro!' profeetta kehoitti.

'He tappoivat kaikki työkaverini!' työntekijä jatkoi.

'Miten tämä tapahtuu?' Job kysyi.

'Varkaat hyökkäsivät kimppuun me ja tappoivat sen minkä tappoivat ja veivät kaiken karjan.' Tämän kuultuaan Job alkoi välittömästi toistaa:

Myös Raamatun Vanhassa Testamentissa kerrotaan myös Profeetta Jobin tarina. Jobin arabiankielinen nimi on Aijub.

Profeetta Job Koraanissa:
38: 41-44, 21: 83-84

'Olemme Jumalan ja Hänen luokseen me palaamme.' Hän tiesi, että Jumala halusi koetella häntä ja todistaa ihmisille, ettei Job palvonut Jumalaa rikkauksien ja vaurauden tähden. Seuraavana päivänä salamat iskivät viljelymaihin poltaen kaiken sadon ja surmaten monet lopuista viljelijöistä. 'Mitä nämä peräkkäiset onnettomuudet oikein ovat? profeetan vaimo ihmetteli. 'Kärsivällisyyttä, oi nainen, tämä on Jumalan tahto', Job vastasi. 'Jumalan tahto!' ihmetteli hänen vaimonsa. 'Kyllä, nyt alkoivat Jumalan koettelemukset, sillä ei ole olemassa profeettaa, joka ei joutuisi Jumalan koettelemaksi.' Tämän jälkeen Job nosti katseensa kohti taivasta ja kohotti kätensä ylös rukoillen Jumalalta kärsivällisyyttä. Kyseisenä päivänä Job käski kaikkia palvelijoita ja työntekijöitään jättämään talonsa ja palamaan takaisin perheidensä luokse ja etsimään uudet työt.

Seuraavana päivänä tapahtui koettelemusten koettelemus. Kaikki

SANOTAAN, ETTÄ TÄMÄ UZBEKISTANIN BUKHARASSA SIJAITSEVA LÄHDE SYNTYI PROFEETTA JOBIN SAUVAN ISKUSTA. LÄHTEN VESI ON VIELÄKIN PUHDASTA JA MONET USKOVAT SEN PARANTAVAAN VOIMAAN.

Jobin lapset kokoontuivat taloon syömään yhdessä päivällistä, jolloin talo romahti heidän päälleen tappaen kaikki talossa olleet. Koettelemukset jatkuivat ja Jumala koeteli Jobia myös terveydessä ja hän muuttui komeasta miehestä rujoksi mieheksi, jota ihmiset välttelivät. Hänelle ei jäänyt kaikista rikkauksista mitään muuta kuin uskollinen vaimo. Hänen talonsa tyhjentyi rahasta, lapsista sekä palvelijoista. Job tiesi tämän olevan Jumalan tahto ja kehotti vaimoaan tyytymään siihen. Tämä oli hyvä tilaisuus Paholaiselle päästä tavoitteeseensa ja tämä alkoi kuiskutella Jobille: 'Mitä sinä teit väärin ansaitaksesi tämän kaiken menetyksen ja kaiken lisäksi menetät vielä terveytesikin.' Nämä puheet eivät kuitenkaan horjuttaneet Jobin uskoa Jumalaan vaan saivat hänet ja hänen vaimonsa rukoilemaan yhä enemmän. Kun paholainen huomasi, että Job ei ajattelisi tai sanoisi Jumalasta mitään pahaa, se kääntyi kyläläisten puoleen kuiskutellen heille, ettei kenellekään voi käydä noin ellei ole tehnyt jotain todella pahaa Jumalaa vastaan. Näin ihmiset alkoivat sepi-

tellä tarinoita ja uskottelivat itselleen, että Jobin jääminen kylään voi johtaa myös heidät alttiiksi Jumalan koettelemuksille. He menivät Jobin luo ja sanoivat: 'Me luulemme, että sinut on kirottu, ja pelkäämme, että jos jätät tänne, kirous valtaa koko kylän, joten haluamme sinun lähtevän kylästäme kauas pois.' 'Me asumme omassa talossamme, ettekä te voi häätää meitä pois', profeetan vaimo väitti vastaan. 'Te olette ansainneet Jumalan kirouksen ja me pelkäämme sen valtaavan koko kylämme, joten lähdette omin jaloin pois täältä tai me heitämme teidät itse pois.' Job yritti selittää kyläläisille tämän olevan Jumalan koettelemus ja että Jumala koettelee profeettoja, mutta nämä sanoivat: 'Job on se, joka ei totellut Jumalaa ja näin ansaitsee kirouksen.' Job rukoili: 'Jos tämä on sinun tahtosi, oi Jumala, minä lähdän pois talostani ja menen asumaan autiomaahan, mutta anna näille tietämättömille ihmisille anteeksi, sillä he eivät tiedä elämän tarkoitusta.'

Vuosien ajan Job ei voinut enää edes ansaita päivittäistä leipäänsä, sillä sairauksien takia hän ei pystynyt

liikkumaan. Hänen vaimonsa joutui siivoamaan kyläläisten taloissa, jotta he saisivat päivittäisen ruokansa. Vaimonsa pyynnöistä huolimatta Job ei missään vaiheessa suostunut valittamaan Jumalalle tilaansa eikä hän koskaan lakannut uskomasta siihen, että Jumala on armelias ja että kaikella, mitä Jumala tekee, on tarkoituksensa ja merkityksensä. Vuosia kului kunnes eräänä päivänä taivaasta ilmestyi enkeli, joka sanoi: 'Oi Job, olet kestänyt kaikki koetukset ja olet ollut kärsivällinen, joten Jumala käskee sinun potkaista jalallasi maahan, jolloin sieltä pulppuaa vettä. Peseydy ja juo siitä vedestä niin paranet.' Jobin peseydyttyä Jumala ilmoitti hänelle seuraavaa: 'Sinun koetuksesi ovat ohi ja niinkuin me annoimme sinulle aikaisemmin kaiken rikkauten, niin me palautamme sen myös takaisin sinulle.' Pikku hiljaa Job sai uudelleen maita, karjaa ja lapsia. Myös kyläläiset ymmärsivät, että rikkaus, terveys ja köyhyys ovat Jumalalta ansaittuja ja että meidän tulee aina kiittää Jumalaa siitä, mitä Hän meille suo.

Karrar Al-Hello

Suomen islamin opettajien liitto

Taustaa

Ajatus islamin opettajien liiton perustamisesta on muhinut taka-alalla jo useamman vuoden. Vuoden 2006 opetussuunnitelma ja 2003 uskonnonvapauslaki on tuonut islamin opetuksen kentälle uusia vaatimuksia, jotka ovat vasta alkaneet näkyä kaksi-kolme vuotta sitten.

Lainmuutoksien takia islamin opetuksesta tuli tunnustuksetonta ja näin ollen kuka tahansa kelpoinen islamin opettaja voi opettaa islamin uskontoa, vaikka hänen taustansa eivät olisikaan islamilaisessa yhteisössä. Lakimuutos kosketti kaikkia katsomusaineita, ei pelkästään islamin opetusta.

Käytännössä tämä on näkynyt esimerkiksi Turussa siten, että syksyllä 2009 vanhemmat heräsivät lastensa islamin opetuksen osalta, kun opettajaksi tuli ei-muslimi. Tämä haaste on tuonut nykyisen tilanteen epäkohtia päivänvaloon. Yksi epäkohdistä näyttäisi olevan se, että opetusvirastojen edustajat ja vanhemmat eivät ymmärrä toisiaan. Virastojen taholta vanhempien reaktioita voidaan pitää syrjintänä, kun taas vanhemmat kokevat viraston syrjivän heidän lapsiaan, koska islamin opetuksen sisällöt eivät olekaan enää islamin näkökannan mukaisia.

Opetuksen laatu on asia, mikä puhuttaa monissa kunnissa niin vanhempien kuin viranomaisten puolel-

LEHTORI SUAAD ONNISLÄKÄ ON UUDEN LIITON PUHEENJOHTAJA JA PERUSTAJAJÄSEN.

la. Haasteena on ensisijaisesti opettajien aineenhallinnan parantaminen. Tälle asialle tulisi löytää ratkaisuja.

Opettajien nykytilanne

Suomessa nykyinen islamin opettajien koulutusohjelma toimii Helsingin yliopiston uskontotieteen laitoksen alaisuudessa. Kelpoisuuden saaminen on mahdollista pääasiassa vain kahdelle opettajaryhmälle: 1) niille, joilla on jo jonkin muun aineen opettajan kelpoisuus ja 2) niille, jotka vasta hakeutuvat tutkinto-opiskelijoiksi. Nykyisen koulutusohjelman sisällöt vaativat kehittämistä monestakin syystä. Käytäntö on muun muassa osoittanut, että ne eivät vielä takaa, että islamilaisen yhteisön ulkopuoliselle se antaisi tarvittavaa aineenhallinnallista osaamista. Tämä johtuu siitä, että näkökulma yliopistolla on uskontotieteellinen, eikä siis ole riittävästi islamin sisältä tuleva.

Vanhempien huoli siitä, miten islamin opetus onnistuu ei-muslimi-opettajalta, tuo esille kysymyksen siitä, onko nykyinen koulutusohjelma kuitenkaan riittävä takaamaan islamin opetuksen laatua. Tulevaisuudessa tarvitsemme yhä lisää kelpoisia opettajia ja nykyisin islamin opettajina toimiville epäpäteville opettajille tulisi suoda mahdollisuus hankkia kelpoisuus työn ohessa.

Opetussuunnitelman toteutuminen on osoittautunut haasteeksi. Jos

lain mukaan kelpoinen opettaja tai epäpätevä opettaja ei noudata opetussuunnitelmaa, mikä taho asian voi varmistaa, ja miten opettajia voidaan täydennyskouluttaa siten, että tulevaisuudessa näin ei tapahdu. Mikä on oppilaiden oikeus opetussuunnitelman mukaiseen opetukseen? Näiden kysymysten myötä joukko aktiivisia islamin opettajia päättivät laittaa hyntyyt yhteen ja perustaa islamin opettajien pedagogisen ainejärjestön. Oli lokakuun 19. päivä vuonna 2010.

Liiton tavoitteet

Suomen islamin opettajien liiton tavoitteena on parantaa ja kehittää islamin opetuksen laatua niin peruskoulussa kuin lukiossa. Opetuksen laatua pyritään parantamaan kouluttamalla islamin opettajia ainejärjestön omissa koulutuksissa sekä tukemalla islamin opettajia pätevöitymään sekä aineenhallinnallisesti että pedagogisesti henkilökohtaisen opinto-ohjauksen avulla. Jotta opettajat olisivat mahdollisimman valmiita opettajiksi heti valmistumisen jälkeen, liiton tavoitteena on saada islamin aineenopettajien koulutusohjelma Suomeen, joka olisi verrannollinen teologisen tiedekunnan tutkintoihin. Tämän saavuttamiseksi liitto tavoittelee islamin uskonnon saamista osaksi ylioppilastutkintoa ja tukea sitä kautta nuorten hakeutumista aineenopettajan ja luokan-

opettajien ammatteihin. Tällainen islamin opettajien koulutusohjelma voisi palvella muutenkin islamilaista yhteisöä ja tarjota koulutusohjelmia esimerkiksi imaameille.

Pedagoginen toiminta

Liitto tukee opetussuunnitelmien käyttöönottoa peruskoulussa ja lukiossa siten, että islamin uskonnon opetuksen sisällöllinen ja pedagoginen kehittäminen tulee vastaamaan valtakunnallisten opetussuunnitelmien perusteita. Liitto tukee ja kehittää peruskoulun sellaisia islamin opetuksen eriyttämisratkaisuja, jotka tukevat opetuksen laadun nostamista. Käytännössä tämä tarkoittaa opettajien koulutuksia muun muassa vuorokurssien käytöstä opetuksessa, sekä lisämateriaalin tuottamista opetuskäyttöön. Liitto laatii nivelvaiheiden valtakunnallisia kokeita ja keräämään tietoa islamin opetuksen arvioinnin yhtenäisyydestä.

Liitto tukee islamin opettajien työssä jaksamista yhteistyössä viranomaisten kanssa muun muassa suosittelemalla maksimiryhmäkoot sekä integroitujen oppilaiden maksimimäärän oppilasryhmää kohden.

Liitto pyrkii varmentamaan peruskoulun arvioinnin yhtenäisyyttä tuottamalla arviointimateriaalia opettajien käyttöön muun muassa valtakunnallisten kokeiden avulla, joita opettajat voivat suoraan hyödyntää päättöarvioinnissa. Liitto edistää perusopetuslain ja uuden tuntijaon mahdollistamaa opettajien joustavaa käyttöä ylä- ja alaluokilla niin, että aineenopettajien ja luokanopettajien työnjako on pedagogisesti toimivaa. Erityisesti pyritään huolehtimaan siitä, että opettajien pätevyudet ja vahvuudet otetaan tarkoituksenmukaisella tavalla käyttöön riittävän aikaisessa vaiheessa.

Suomen islamin opettajien liitto toivottaa mukaan kaikki aktiiviset islamin opettajat.

Yhteystiedot:

Suaad Onniselkä

puheenjohtaja
suaad.onniselka@edu.hel.fi
puh. 040 560 5916

Isra lehtinen

varapuheenjohtaja & tiedottaja
isra.lehtinen@wippies.fi
puh. 041 515 0096

Sirkku Aboulfaouz

sihteeri
sirkku.aboulfaouz@edu.hel.fi

Muut hallituksen jäsenet:

Hajar Sorsa ja **Iman Leskinen**.

”Etkö näe kuinka Jumala lähettää taivaasta sateen ja antaa siitä muodostua lähteitä maahan ja sitten nostattaa veden avulla esiin monenlaista viljaa...”

Koraani 39:21

Riisi

Suomessa tunnetaan riisi-puuro ja pitkäjyväinen Uncle Ben's -riisi kananpojan lisukkeena jo vuosikymmenten ajalta.

Riisiä on tuotu tänne 1600-luvulta asti, jolloin se oli vain herrojen herkua. 1800-luvulla riisin käyttö yleistyi ja se korvasi valitettavasti kotimaisen ja terveellisemmän ohran. Tänä päivänä Suomessakin käytetään riisiä runsaasti kotoisen perusperunan tai makaronin sijaan lisukkeena.

Riisin tie ruokapöytään on pitkä ja työläs

Aasiassa ja Lähi-Idässä riisi on päivittäistä ravintoa ja elinehto. Siellä viljellään 90 %:a maailman riisistä. Samalla tavalla kun eri perunalajikkeet sopivat eri ruokalajeihin myös riisejä on erilaisia ja niiden valmistus ja käyttötapa vaihtelee. Eniten käytetty valkoinen riisi on ravinnon saannin kannalta ongelmallinen, sillä

se sisältää minimaalisen määrän ravinteita verrattuna täysjyväriisiin tai tummaan riisiin. Valkoinen, kiillotettu riisi ei sisällä lainkaan B1-vitamiinia.

Riisi on yksivuotinen heinäkasvi, jonka viljely on työlästä, vaikkakin se kasvaa miltei missä tahansa, kunhan vettä on saatavilla. Luonnonvaraisena riisiä kasvaa Kaakkois-Aasiassa. Ensimmäisenä riisiä viljelivät luultavasti thaimaalaiset noin 4000 vuotta e. Kr ja joidenkin lähteiden mukaan kiinalaiset jopa tuhat vuotta tätäkin aiemmin.

Tärkeimmät riisinviljelyalueet ovat nykyään Kiinassa ja Intiassa, missä se parhaiten kasvaa monsuuni-ilman lämmössä. Riisiä toki kasvatetaan myös muualla Kaakkois-Aasiassa, Lähi-idässä ja Amerikassa. Euroopassa Espanjassa, Italiassa ja Ranskassa kasvatetaan pääasiassa risotto- ja paelariiseja. Riisi tuottaa kaksi satoa vuodessa. Riisin viljely alkaa veden laskeamisella pelloille, mikä kestää useita kuukausia. Kun riisi on kyntämisen jälkeen istutettu ja sadonkorjuu tehty, vesi lasketaan pois ja pelto kynnetään uuden sadon istutusta varten.

Suurin osa riisistä jalostetaan suuri-imoiksi, jolloin riisi kuoritaan, akanat poistetaan ja riisi kiillotetaan. Samalla menetetään suurin osa kuoren alla olevista ravintoaineista. Kiillotuksen jälkeen myös ohut ”hedelmäseinä” ja sen alla oleva ohut kerros poistetaan. Kuorituista osista saadaan riisilestettä, jota käytetään rehuna. Suurimoita käytetään perusateriana, lisäkkeenä tai makeisiin ruokiin. Suurimot voidaan teollisesti jalostaa riisimuroiksi, paisutetuksi riisiksi tai riisihiutaleiksi. Riisistä valmistetaan myös väkijuomia, riisijauhoa sekä esimerkiksi riisinuudelia.

Valkoinen, tumma, musta ja punainen riisi

Valkoisen kiillotetun riisin lisäksi on saatavilla täysjyväriisiä, josta on poistettu vain uloin kuori. Ruskeista riiseistä täysjyväriisi sisältää runsaasti ravintoaineita ja terveellisiä kuituja – toisin kuin kiillotettu riisi. Ruskeat riisit ovat maultaan enemmän pähkinäisiä ja kypsennettynä kovempaa

syötävää kuin valkoinen riisi. Täysjyväriisiä voi käyttää valkoisen riisin tavoin, mutta se ei puuroudu helposti. Tumma riisi on hiottu kevyesti ja sitä voi käyttää kaikkiin tarkoituksiin, myös puuroihin. Tumman riisin ravintoarvot vastaavat täysjyväriisiä. Avorioriisi ja amerikkalainen paraboilkäsitelty riisi (Uncle Ben's) on ennen kuorimista käsitelty niin, ettei se puuroudu ja ravintoaineet on imeytetty riisiin sisään.

Uutuus Suomessa on ns. musta riisi, jota viljellään Kiinassa, Japanissa ja Thaimaassa ja joka joidenkin tietojen mukaan sisältää muun muassa terveellisiä antioksidantteja yhtä paljon kuin suomalainen mustikka. Punaisen riisin terveysvaikutuksista on julkaistu jonkin verran tutkimustietoa, ja sitä voi Suomessa saada myös luontaistuotekaupoista jauhona. Intiaaniriisi eli ns. villiriisi taas ei ole riisi ollenkaan eikä edes riisille mitään sukua, vaikkakin sitä käytetään lisäkkeenä riisiin sekoitettuna.

Muotonsa perusteella riisit jaetaan kahteen luokkaan: pyöreisiin ja pitkäjyväisiin. Pääsääntöisesti pyöreät puuroutuvat helposti ja pitkät ovat irtonaisia kypsennyksen jälkeenkin. Pyöreistä riisilajikkeista tunnetuin on avorio-riisi ja itämainen tahmea ja tarttuva Jasmin-riisi, jota on helppo syödä puikoillakin. Jasmin-riisi on miedonmakuinen mutta maukas. Pitkiä riisejä tuodaan paljon Amerikasta, mutta tunnetuin niistä lienee kuitenkin erittäin irtonainen ja tuoksuva intialainen tai pakistanilainen basmati, jota saa valkoisena ja tummana. Basmati lajikkeena ei tuota paljon satoa, joten se on kallista. Toisaalta basmati-riisi on todella pitkäjyväinen ja saa keitetessä vielä lisää pituutta, jolloin kuivasta riisistä saadaan moninkertainen annos kypsää riisiä. Kalleinta ja parasta basmatiriisiä on säilytetty useita vuosia, ennen kuin se on laitettu myyntiin.

Riisinviljelyn vaikutus luontoon

Riisi siis tunnetaan ja sitä käytetään ympäri maailman. Se on pääasiallinen ravinnon lähde yli puolelle maa-

ilman väestöstä ja siksi sen viljelyn ympäristövaikutuksiin on alettu kiinnittää huomiota viime aikoina.

Koska varsinkin valkoinen riisi sisältää ravintoaineina pääasiassa vain hiilihydraatteja tärkeimpien ravintoaineiden kuten muiden viljojen sisältämän proteiinin puuttuessa, sen viljelyyn käytetyt luonnonvarat tuottavat suhteessa vähemmän hyötyä ihmisravintona muihin viljalajikkeisiin verrattuna.

Riisintuotanto rasittaa luontoa, ja sen viljelyyn käytetään suurin osa maailman kaikkeen viljelyyn käytetystä vedestä. Esimerkiksi Thaimaassa riisinviljelyyn käytetty vesi on "vihreää" vettä eli sadevettä tai maaperään sitoutunutta vettä. Amerikassa riisin kasvu edellyttää "sinisen" veden eli järvi- ja jokivesien sekä pohjaveden

käyttöä, jolloin rasitetaan huomattavasti maailman väheneviä vesivaroja ja lisätään maapallon kuivumista. Siksi valveutuneen riisin ystävän tulisi tutustua eri lajikkeiden alkuperään ja suosia luonnolle ystävällisempiä vaihtoehtoja ja silloin tällöin jopa korvata tuontiriisi kotimaisilla viljoilla, kuten ohralla, joka käy mainiosti riisin tilalle erilaisiin ruokiin ja on huomattavasti valkoista riisiä terveellisempää ja proteiinipitoisempaa. Mikäli riisistä ei malta luopua kokonaan, valkoinen riisi on syytä korvata osittain mieluiten kokonaan tummilla vaihtoehdoilla terveyssyistä.

Kirsi Kokoi

“Ja heidän omaisuudessaan on oikeus pyytäjälle ja puutteessa olevalle.”

(Koraani 51:19)

Anteliaisuus on olennainen osa islamia, ja jokaisen muslimin tulisi auttaa vähempiosaisia. Usein saatamme miettiä, että hän joka tulee vastaan pyytämään meiltä rahaa ei olekaan tosiasiasa avun tarpeessa. Kuitenkin Jumala kuvailee hyveellisiä palvelijoitaan sanomalla: ”heidän omaisuudessaan on oikeus pyytäjälle ...” Jumalan läheisten ystävien tapana oli kantaa mukanaan hieman vaihtorahaa ja pieniä kolikoita siltä varalta, että joku henkilö saattoi pyytää heiltä apua. Näin he voisivat antaa heille edes tämän rahan ja siten täyttää Koraanin jakeen vaatimuksen. Emmehän me koskaan pysty näkemään toisen sydämeen ja tietämään, tarvitseeko hän todella apua vai ei. Muistakaamme, että anteliaisuus ja avokätisyys pehmentävät sydämiämme ja puhdistavat sieluumme, kun taas saittuudella on päinvastainen vaikutus.

Abbas Bahmanpour

Chelou

(valkoinen riisi) uunissa 4 hengelle

5 dl basmatiriisiä
vettä
suolaa
2 rkl öljyä
3 rkl voita
(aitoa saframia)

Huuhtelee riisi hyvin runsaalla vedellä ja laita se likoamaan suolattuun veteen tunniksi, jonka jälkeen kaada liotusvesi pois.

Hienonna saframia (hittunen hienoa sokeria helpottaa hienontamista) ja lisää muutama tippa kuumaa vettä. Jätä saframia odottamaan sivuun.

Täytä iso kattila puhtaalla kylmällä vedellä, lisää suolaa ja laita riisit kattilaan. Mitä runsaammassa vedessä keität riisin, sitä pehmeämpää ja irtomaisempaa se on kypsänä. Sekoita välillä varovasti, kunnes vesi alkaa kiehua. Kiehuta riisiä sekoittamatta, kunnes se on puolikypsää (basmatilajista riippuen muutamasta minuutista kymmeneen minuuttiin). Riisiä on kiehutettu tarpeeksi, kun riisinjyvän saa halki kynnellä ja se ei maistu kovin raaka. Varo kiehattamasta liian kypsäksi, sillä silloin riisistä tulee tahmeaa ja paakkuista.

Kaada riisi kattilasta läviköön ja huuhtelee hyvin kylmällä vedellä. Jätä riisi valumaan läviköön puoleksi tunniksi.

Nostele valutettu riisi esimerkiksi reikäkauhalla kannelliseen uunivuokaan, jonka pohjalla on pari ruokalusikallista öljyä. (Voit myös käyttää

vuuan pohjalla leivinpapereita, jolloin öljy tulee paperin päälle). Ravistele riisi kauhasta vuokaan, jotta paakut rikkoutuvat ja riisi jää vuokaan ilmastavasti. Lisää väliin suolaa maun mukaan. Muodosta riisistä vuokaan keko, jonka huipulle tee lopuksi esimerkiksi kauhan varrella pari kolme reikää riisin läpi vuuan pohjaan asti. Kaada reikiin ja keon reunoihin yhteensä noin puoli dl kylmää vettä. Halutessasi sekoita ensin saframiliuos veteen. Nosta kansi päälle ja laita uuniin keskitasolle noin 40 minuutiksi 170 asteeseen.

Nostele kuuma, valmis riisi laakealle astialle reikäkauhalla ravistellen, niin että riisi jää irtomaiseksi. Voit lisätä saframilioksen (lisää vähän vettä) myös tässä vaiheessa riisin päälle. Voit myös sekoittaa saframiliokseen 3 – 4 rkl valmista riisiä ja ripotella värjäytyneen riisin muun riisin päälle.

Mikäli vuuan pohjalla on ”paistunutta” riisiä eli riisinpohja, laita vuoka hetkeksi kylmään veteen, jolloin pohja irtaantuu helpommin. (Varo ettei lasinen vuoka halkea). Kumoa pohja lautaselle, mikäli se irtaantuu helposti tai irrota pohja palasina laita tarjolle lautaselle.

Vehnän **pula**-aika

Madinassa kärsittiin pulaa vehnästä. Hämmennys ja ahdistus sai ihmiset valtaansa. Jokainen, joka ei ollut varastoinut vehnää riittävästi vuosittaiseen käyttöönsä, yritti hankkia sitä kaikin keinoin. Myös köyhimpien ja huono-osaisimpien oli ostettava tarvitsemansa vehnän kalliilta markkinoilta.

Imaami Jafar as-Sadiq (rauha hänelle) tiedusteli palvelijaltaan Motabilta: "Onko meillä vehnää talossa?"

Motab vastasi: "Kyllä meillä on vehnää vastaamaan muutaman kuu-kauden tarpeita."

Imaami sanoi: "Viekää se markkinoille ja luovuttakaa kansalle ja myykää se."

Motab sanoi: "Hyvä Luojani! Vehnästä on puutetta Madinassa, jos myyn sen tulee vehnän hankkimisesta vaikeaa ja meidän on pakko ostaa sitä korkeammalla hinnalla."

Imaami Jafar as-Sadiq sanoi: "Tee mitä olen sanonut, ja hanki leipä taloon samoin kuin huono-osaisimmat Madinassa tekevät joka päivä. Koska minun taloni leivässä ei pitäisi olla mitään eroa muiden leipään, vaikka joudutkin ostamaan sen korkeampaan hintaan."

Ahne vaivainen ja kiitollinen köyhä

Imaami Jafar as-Sadiqin (rauha hänelle) ystävistä kertoi: 'Olimme Imaamin kanssa viemässä viinirypäleitä Minassa, kun eräs vaivainen mies tuli pyytämään apua. Imaami Jafar as-Sadiq antoi hänelle kourallisen viinirypä-

leitä. Mies ei ottanut niitä vaan vaati rahaa. Imaami sanoi hänelle: 'Jumala voi antaa sitä teille.' Vaivainen käveli muutaman askeleen ja kääntyi takaisin ja pyysi Imaamia antamaan hänelle rypäleet. Hän sanoi, "Antakoon Jumala sinulle" ja mies lähti.

Myös toinen köyhä mies tuli ja pyysi Imaamilta apua. Imaami Jafar as-Sadiq antoi hänelle kourallisen viinirypäleitä. Mies otti ne ja kiitti Jumalaa. Imaami antoi hänelle kämmennä viinirypäleitä ja mies otti ne ja kiitti jälleen Jumalaa siunauksistaan. Kolmannella kerralla Imaami antoi hänelle kaksikymmentä dirhamia ja neljännellä kerralla paitansa. Mies otti ne kaikki ja meni takaisin rukoillen Jumalaa siunaamaan Imaami Jafar as-Sadiqia.

K. Nousiainen

Lehmän suura (2:67-73)

Entä kun Mooses sanoi kansalleen: 'Jumala käskee teitä uhraamaan hiehon.' He kysyivät: 'Teetkö pilkkaa meistä?' Hän vastasi: 'Jumala varjelkoon minua olemasta niin hullu.' Silloin he sanoivat: 'Rukoile Jumalaasi puolestamme, että hän näyttäisi meille millainen hiehon tulee olla.' Hän vastasi: 'Hän sanoo totisesti: sen tulee olla lehmä, jolla ei vielä ole ollut vasikkaa, mutta joka ei myöskään ole liian nuori, vaan siltä väliltä. Tehkää siis mitä teidän on käsketty.' Silloin he sanoivat: 'Rukoile Herraasi puolestamme, jotta hän selittää meille, millainen sen tulee olla väriltään.* Hän vastasi: 'Hän sanoo totisesti: Sen tulee olla ruskeanpunainen, kirkas väriltään, joka miellyttää katsojaa.' He sanoivat: 'Huuda Herraasi puolestamme, niin hän näyttää meille mikä on se oikea hieho; monet hiehothan näyttävät meistä toistensa kaltaisilta, mutta jos Jumala tahtoo, voimme varmasti osua oikeaan.' Mooses vastasi: 'Hän sanoo: totisesti on sen oltava ikeestä vapaa hieho, jota ei ole käytetty maan kyntämiseen eikä pellon kastelemiseen, ilman vammaa ja vikaa.' Silloin he sanoivat: 'Nyt ilmaisit kaiken totuuden.* Sen jälkeen he teurastivat hiehon, mutta olivat olleet vähällä lyödä laimin Jumalan määräykset. Ja muistattekko, kun olitte surmanneet miehen ja kiistelitte toistenne kanssa syyllisyydestä, mutta Jumala tahtoi tuoda ilmi, mitä te salailitte. Ja niin Me sanoimme: Koskettakaa ruumista jollakin osalla uhrattavaa hiehoa!' Sillä tavalla Jumala herättää kuolleet eloon ja näyttää teille tunnusmerkkejään, jotta olisitte ymmärtäväisiä.

Lehmä

Lehmä on Jumalan luoma eläin, josta ihminen saa maitoa valmistakseen siitä erilaisia juomia ja ruokia, joista saamme ravintoa ja energiaa. Jumala on maininnut Koraanissa lehmän ja sen tärkeydestä. Koraanissa on kokonainen suura nimetty Lehmän suuraksi ja se on myös koko Koraanin pisin suura.

Koraanin tarinassa lehmästä kerrotaan, että Profeetta Mooseksen aikaan eli uskovainen nuori poika, joka asui vanhempiansa luona ja omisti pienen kauniin, keskikokoisen ja -ikäisen lehmän. Hän ei käyttänyt sitä maanviljelyyn eikä muihin töihin. Poika piti lehmästä todella hyvää huolta. Hän pesi, ruokki ja paimensi lehmäänsä viereisillä mailla. Hän myös huolehti sairaista vanhemmistaan. Tämä nuori uskovainen mies oli kovin rakastettu kansansa keskuudessa, sillä hän oli rehellinen, siveellinen ja esimerkillinen nuorukainen.

Eräänä päivänä Israelin kansa löysi kuolleen varakkaan kauppiaan ruumiin. Suruajan vietettyään he eivät kuitenkaan pystyneet selvittämään miehen murhaajaa, mikä johti siihen, että he alkoivat epäillä joitakin ihmisiä ja syyttää heitä kyseisen rikkaan miehen tappamisesta, vaikka nämä syytetyt olivat syyttömiä eikä uhrin omaisilla ollut muita todisteita syytettyjä vastaan kuin oma epäilyksensä. Näiden ihmisten välillä oli vähällä syttyä loputon koston kierre, jossa

olisi menehtynyt monia viattomia ihmisiä. Näin ei kuitenkaan käynyt, sillä molempien osapuolten vanhimmat menivät Profeetta Mooseksen luo kertomaan asiasta, jotta hän ratkaisisi ongelman.

Kuultuaan tarinan Mooses sanoi heille, että Jumala käskee heidän teurastaa lehmän ja lyödä sitten kuolleen ruumista teurastamansa lehmän luulla, jolloin hän tulee nousemaan kuolleista Jumalan luvalla ja kertoo murhaajansa nimen. Ihmiset alkoivat kuitenkin väitellä, koska he luulivat Mooseksen tekevän heistä pilaa. Mooses vastasi heille, ettei hän pidä heitä pilkkanaan, vaan että kyseessä on Jumalan valitsema ratkaisu heille, jottei heidän välilleen tulisi sotaa tai kosta. Israelin kansa ei kuitenkaan uskonut siihen mitä Mooses sanoi. He lähtivät paikalta eikä heillä ollut mitään toistakaan ratkaisua ongelmalleen. Sodan varjo painoi heitä päivä päivältä enemmän.

Pitkien neuvottelujen ja väittelyjen jälkeen he tulivat takaisin profeetta Mooseksen luo ja sanoivat hänelle: "Lehmät ovat kaikki samantaisia. Minkä värinen lehmä meidän pitäisi teurastaa? Ja kerro meille myös minkä ikäinen." Profeetta Mooses vastasi heille: "Jos olisitte totelleet Jumalanne käskyä ja teurastaneet minkälaisen lehmän tahansa, olisi se ollut teille hyväksi. Mutta te ette ikinä lakkaa väittelemästä vastaan ettekä luovu jääräpäisyydestänne. Tämän takia Jumala käskee teidän valita kauniin keltaisen lehmän, joka ei ole vanha eikä nuori eikä sen omistaja ole käyttänyt sitä viljelyyn eikä se ole synnyttänyt eikä sen vartalossa ole minkäänlaista vikaa." He kysyivät ihmeissään: "Mistä me senkaltaisen lehmän löydämme?" Mooses vastasi heille: "Teidän on löydettävä sellainen lehmä, jotta uhri kertoisi teille

totuuden.”

Sillä välin kun nuori uskovainen poika paimensi keltaista lehmäänsä, Israelin kansa jatkoi etsimistään kylissä ja maatiloilla löytääkseen lehmän, josta Mooses heille oli kertonut. Pitkien etsintöjen jälkeen he löysivät pojan lehmän. He kerääntyivät lehmän ympärille ihaillen lehmän kauneutta.

Nuori uskovainen poika ihmetteli ihmisten kerääntymistä lehmänsä ympärille ja kysyi heiltä näitten asiaa. He kertoivat hänelle tarinansa ja tarpeensa ostaa häneltä kyseinen lehmä. Kuultuaan tarinan poika alkoi miettiä sitä tarkoin antamatta heille minkäänlaista vastausta. Miettimisen jälkeen poika rikkoi hiljaisuuden ja odottelun sanomalla: ”Te ette tottele Jumalan profeettaa Moosesta ja väittelette aina vastaan, ja tämän takia minä en aio myydä teille keltaista lehmääni”. Sitten hän jatkoi lehmänsä paimentamista.

Ihmeissään pojan kieltäytymisestä ihmiset kokoontuivat yhteen ja keskustelivat asiasta ja tulivat keskustelujen jälkeen pojan luo takaisin sanoen: ”Mikä on se hinta, jota sinä pyydät tästä lehmästä - me annamme sen sinulle kaksinkertaisena”. Anteliaasta tarjouksesta huolimatta poika kieltäytyi tarjouksesta. Lopuksi he kysyivät häneltä, mitä hän piti lehmän arvona. Poika pyysi lehmästä todella suuren summan, johon he suostuivat ja antoivat hänelle, jolloin hänestä tuli yksi sen ajan rikkaimista ihmisistä.

Sitten he ottivat lehmän ja laittoivat osan sen luista uhrin päälle, jolloin mies heräsi henkiin Jumalan luulla. Israelin kansa ihmetteli Mooseksen totuudenmukaista puhetta ja kysyivät uhrilta tämän tappajasta.

Uhri kertoi heille tappajansa nimen ja että tämän motiivina oli ollut raha. Tämän

jälkeen he nostivat lehmän luut uhrin päältä, jolloin tämä palasi takaisin kuolemaansa. Tappajan löydyttyä he veivät hänet oikeuden eteen, jotta hän saisi ansaitsemansa rangaistuksen.

Näin Jumala palkitsi uskovaisen pojan, joka huolehti vanhemmistaan ja näin Jumala teki köyhästä rikkaan keltaisen lehmän avulla. Tämä lehmä oli myös syy siihen, miksi suurin osa Israelin kansasta alkoivat uskoa Mooseksen profetiuteen.

Karar Al-Hello

Sadaqa

– almujen antaminen

Paasto ja hyväntekeväisyys katkaisevat Saatanan selkärangan

Uskovaisten suojana on asioita, jotka Profeetta on erityisesti maininnut. Hän sanoi:

”Uskovaisen paasto tummentaa Saatanan kasvot. Sadaqa tai hyväntekeväisyys katkaisee Saatanan selkärangan ja Istighfar – Jumalan anteeksiannon ja armollisuuden etsiminen – katkaisee Saatanan elämän suonen ja rakkaus Allahiin ja henkilön hyvät teot karkottavat Saatanan.” (Safinat al-Bihar, vol 2, page 62)

Profeetta on siis sanonut, että hyväntekeväisyys katkaisee Saatanan selkärangan, mutta vain sillä ehdolla, että Jumala hyväksyy hyväntekeväisyytesi.

Anwar Jazairi -teoksessa kerrotaan, että yhtäkkisen nälänhädän aikana moskeijan saarnaaja puhui saarnastuolista (membar). Hän sanoi:

”Jos joku haluaa antaa sadaqan, 70 paholaista kiipeää hänen käsilleen ja yrittää estää häntä tekemästä hyvän teon.”

Eräs uskovainen, joka istui hyvin lähellä saarnaajaa totesi ystävälleen:

”Mitä tekemistä Saatanalla on sadaqan kanssa? Minulla on hieman vehnää kotona. Menen kotiini nyt ja tuon sen moskeijaan antaakseni sen hyväntekeväisyyteen. Näenpä miten paholaiset estävät minua tekemästä sen!”

Mies nousi ja lähti kotiin. Kun hän pääsi kotiin ja hänen vaimonsa sai

selville hänen aikeensa, tämä huusi hänelle:

”Näinä nälänhädän päivinä sinä et välitä yhtään vaimostasi ja lapsistasi! Ehkä nälänhätä jatkuu ja kuolemme nälkään vehnän puutteesta.”

Epäilyksen vallassa mies palasi moskeijaan tyhjin käsin.

Ystävä kysyi häneltä:

”Mitä tapahtui? Palasit kotoasi ilman vehnää. Voi kauhistus! Seitsemänkymmentä paholaista kiipesi käsillesi ja esti sinua suorittamasta sadaqan.”

Mies vastasi: ”En tosiaankaan nähnyt paholaisia, mutta todella olen nähnyt heidän äitinsä, joka tuli hyvän tekoni esteeksi.”

Tämä näyttää, että vaikka uskovaisten yrittäisi piestä Saatanan, useasti muut ihmiset viekottelevat hänet

hyvältä tieltä.

Sadaqa ei myöskään ole muuttaman kolikon myöntämistä vastentaitoisesti. Koraani 3:29 sanoo:

”Ette te ole hurskaita ennen kuin annatte omaisuuttanne, jota te niin rakastatte.”

Mikä on sinun taloudellinen tilanteesi? Jos olet todella varakas, Saatanan selkäranka ei katkea, ellet harjoita huomattavaa hyväntekeväisyyttä. Hyväntekeväisyydellesi ei ole muuta ehtoa, kuin että sinun ei pidä kerskua sillä hyväntekeväisyytesi kohteelle tai ystäville. Muistuttamalla hyvästä teostasi henkilöä, jota olet auttanut, vähättelet häntä ja se voi muuttaa sadaqasi mitättömäksi ja se hylätään.

*Kääntänyt:
Kirsi Kokoi*

200 minareettia ja 1000 kertaa Allahu Akhbar

Asiat suhteellistuvat, kun niitä vertailee ja kun niitä katsoo laajemmasta näkökulmasta. Kun näkökulmaa laajentaa koskemaan maailman muita maita, saavat myös kotimaiset ilmiöt uusia ulottuvuuksia. Nämä ovat tärkeitä, jotta voisi suhtautua vaikkapa monikulttuurisuuteen ja eri uskontoihin kehittäväällä ja neutraalilla tavalla.

Tukholman eteläpuolella Botkyrkan kunnassa paikalliset yrittäjät ovat tehneet valituksen koskien islamilaisen yhteisön suunnitelmia rakentaa koontumistila siihen kuuluvine minareetteineen. He kokevat, että rakennussuunnitelmaan kuuluva 28-metrinen minareetti pilaa näköalan ja heikentää maan arvoa ja kaupallisia mahdollisuuksia alueella. Huvittavaa asiassa on, että alue, jolle moskeijaa suunnitellaan, on ränsistynyt ja pusikoitunutta teollisuusaluetta eikä moskeija mielestäni ainakaan huononnut aluetta esteettisesti. Sitä paitsi moskeijan arvioidaan tuovan seitsemästä kahdeksaan työtilaisuutta ja se on siten positiivista alueen yhteisölliselle ja sosioekonomiselle kehitykselle, minkä luulisi olevan myös paikallisten yrittäjien tavoitteena ja intressien mukaista.

Toinen paikallinen islamiin liittyvä kiista Botkyrkassa koskee myös minareettia. Eräs toinen islamilainen yhteisö on hakenut kunnalta lupaa lähettää kutsu perjantairukoukseen minareetin kaiuttimesta. Kunta ei ole vielä ottanut kantaa hakemukseen vaan on pyytänyt käräjäoikeutta antamaan ennakkotuomion asiaa koskien. Poliitikot haluavat saada oikeustahon mielipiteen siitä koskien, onko rukouskutsun julkinen kaiuttaminen katsottava yleistä rauhaa ja viihtyisyyttä häiritseväksi. Mielestäni kysymyksenasettelu on naurettava, kun ottaa huomioon, että kyseinen moskeija sijaitsee aivan valtavan supermarketin ja valtatie vieressä. Itse ainakin koen kauppaparatiisin neonvalot ja autojonot sekä moottoritien melun ja saasteet häiritsevämmiksi kuin kerran viikossa tapahtuvan ru-

kouskutsun.

Molempien kiistaa aiheuttaneiden islamin yhteisön vaatimusten vähäpätöisyyden olen tajunnut vierailtani mieheni kotimaassa Pakistanissa. Mieheni kotikaupungissa on noin 200 erikokoista moskeijaa ja rukouksitilaa, jotka minareetteineen todellakin hallitsevat katukuvaa. Suurin osa näistä moskeijoista vieläpä kutsuu rukoukseen viisi kertaa päivässä. Rukouksen ajankohta ilmoitetaan siis yhtäaikaan kahdesta sadasta kaiuttimesta. Voitte kuvitella, että siinä on ääntä kerrakseen. Siihen verrattuna rukouskutsu kerran viikossa urbaanisessa ympäristössä on vain mukava eksoottinen säväys tavallisille ihmisille mutta tärkeä uskonnollinen symboli paikallisille muslimille.

Maria Abbas

SYRJINTÄÄ

suomalaisessa yhteiskunnassa

Ihminen ei synny ihmiseksi. Hän kasvaa ihmisyyteen inhimillisissä vuorovaikutussuhteissa muiden ihmisten, läheisen ihmisyyhteisön kanssa. Ihminen oppii ihmisyyden, arvot, moraalit, normit, uskomukset, kielen, kulttuurin, tavat, tottumukset eli koko maailman- ja ihmiskuvansa, käsitykset oikeasta ja väärästä, hyvästä ja pahasta, häntä ympäröivästä maailmasta. Kaikki ihmisellä oleva tieto on se, mitä hänen tietoisuutensa on kyennyt hänen olemassaolonsa aikana ja olosuhteissaan tavoittamaan. Meillä ihmisillä on ainostaan se käsitys ihmisyydestä, minkä olemme kokeneet elämänpiirissämme. Olemme jonkun lapsia, vanhempia, työntekijöitä, johtajia. Yksinkertaistettuna voidaan sanoa, että ihminen on yhteisönsä ja kokemustensa tuote, ikäänkuin kaiken kokemansa pohjalta ikuisesti kasvava ja kehittyvä taide-teos. Ihmiseen vaikuttavat ulkoiset, ympäröivästä maailmasta heijastuvat tekijät, myös perimä sekä ihmislajille tyypilliset tekijät.

Syrjäytyminen

Syrjäytyminen tarkoittaa terminä ympäröivän yhteisön ulkopuolelle, yhteiskunnasta sivuun jäämistä. Ihminen ajautuu syystä tai toisesta häntä ympäröivän ihmisyyhteisön ulkopuolelle. Ihminen voi syrjäytyä muun muassa työnteosta, opiskelusta, harrastuksista, yhteiskunnallisista vaatimuksista ja sosiaalisista suhteistaan. Syrjäytymiseen liittyy usein keskeisesti toivottomuus, jossa ihminen ei ole tyytyväinen tilanteeseensa, mutta ei koe voivansa parantaa sitä mitenkään. Monissa tapauksissa syrjäytyvän ihmisen itsetunto heikenee. Hänen kiinnostuksensa ym-

Suomen perustuslaki 6 §:

Ihmiset ovat yhdenvertaisia lain edessä. Ketään ei saa ilman hyväksyttävää perustetta asettaa eri asemaan sukupuolen, iän, alkuperän, kielen, uskonnon, vakaumuksen, mielipiteen, terveydentilan, vammaisuuden tai muun henkilöön liittyvän syyn perusteella.

päillä olevaan saattaa vähetä. Myös halu vastuun kantamiseen ja itsestään huolehtimiseen voi heiketä. Psykologisesti syrjäytyminen aiheuttaa yksilölle usein pahanolontunnetta.

Syrjäytymistä voivat aiheuttaa esimerkiksi työttömyys, köyhyys, syrjintä, mielenterveys- tai päihdeongelmat. Ihmiset ovat herkkiä syrjäytymiselle etenkin elämän muutosvaiheissa, esimerkiksi koulun, työ- tai parisuhteen päättyessä tai muutettuaan uuteen ympäristöön. Syrjäytyminen johtaa usein pitkittyessään ihmisen eristäytymiseen ympäröivästä yhteiskunnasta ja ihmissuhteiden katkeamiseen. Ihmissuhteet voivat ennen pitkää muodostua vain lähinnä toisista syrjäytyneistä, jolloin jopa kokonainen yhteisö, kuten kylä- tai kerrostaloyhteisö tai etninen yhteisö, voi syrjäytyä sen ulkopuolisesta elämästä.

Syrjintä - tie syrjäytymiseen

Syrjinnällä tarkoitetaan yksilön tai ryhmän torjumista muiden ihmisten muodostamasta ryhmästä alistamistarkoituksessa. Vuonna 2008 tehdyn Eurobarometri-kyselyn mukaan yli puoli miljoonaa suomalaista kokee syrjintää tai häirintää. Syrjintää koki 15 prosenttia kansalaisista vuoden 2007 aikana. Yleisin syrjinnän aihe on edelleenkin ikä tai sukupuoli. Monet etnisten vähemmistöjen ja erilaisten uskonnollisten yhteisöjen jäsenistä kokevat syrjintää. Suomalaiset ovat kuitenkin tyytyväisiä maansa tasa-arvopyrkimykseen. Lähes kaksi kolmasosaa luottaa siihen, että valtiovalta tekee parhaansa estääkseen syrjintää. EU:ssa tätä mieltä on vain kolmannes ihmisistä. Kuitenkin suurta osaa suomalaisista häiritsisi, jos naapurin muuttaisi etniseen yhteisöön kuuluva henkilö, siitäkin huolimatta, että lähes joka toisen tuttavapiiriin kuuluu maahanmuuttaja tai muu toisen etnisen yhteisön edustaja.

Syrjityksi omassa maassaan

Kuulun islamilaiseen yhdyskuntaan, joka tekee tiiviisti yhteistyötä Suomen viranomaisten, erilaisten uskonnollisten yhteisöjen sekä tavallisen suomalaisten kanssa. Pyrimme toiminnallamme lisäämään tietoutta muslimeista, tavastamme elää ja toteuttaa uskontoamme. Kansainvälisyys kuuluu läheisesti toimintaamme, sillä yhteisömme koostuu eri maista tulleista muslimeista. Osa meistä on kuitenkin niin sanottuun kantaväestöön kuuluvia suomalaisia ja suurin osa täällä syntyneitä ja kasvaneita

toisen polven maahanmuuttajia. Tunnemmekin olevamme suomalaisia, joiden uskonto vain on islam.

Islam on julkisesta kuvastaan huolimatta rauhan uskonto - uskonto, joka tarjoaa toimintaohjeet sekä neuvot, joilla tullaan saavuttamaan antoisa elämä niin tässä kuin tuonpuoleisessa maailmassa. Keinoina tähän pyrkimisessä eivät ole väkivalta eikä alistaminen vaan ihmisten rakkaus Jumalaa ja kanssaihmissä kohtaan.

Muslimit joutuvat valitettavasti usein syrjityiksi epätietoisuuden takia. Väärin toiminut henkilö nostetaan esimerkiksi kyseisen uskonnon edustajana, miettimättä ensin, voiko esimerkiksi itsemurhapommittaja olla toiminut väärin myös islamin näkökulmasta. Islam kunnioittaa elämää ja kieltää tappamasta pientä hyönteistäkään ja itsemurha on synti. Naisten asemasta keskustellaan usein, mutta milloin on vaivauduttu kysymään, mitä mieltä naiset itse ovat. Muslimimiehiä pidetään alistajina, vaikka

Koraani on määrännyt heidät huolehtimaan perheensä eläuksesta ja hyvinvoinnista.

Kiitos Allahille, yhdyskuntamme on kasvanut muutaman vuoden kuluessa niin suureksi, ettemme tilan puutteen takia enää mahdu kulttuurikeskukseemme. Hyvien nykyisten naapurusuhteiden takia on toki haikeaa muuttaa uuteen mutta suurempaan kokoontumistilaan. Nykyiset naapurimme eivät ole vaivautuneet läsnäolostamme. Uuden kulttuurikeskuksemme sijainti on sitäkin enemmän saanut julkisuutta, vaikka toimintamme siellä ei ole edes päässyt alkuun. Negatiivisen ilmapiirin luomista on edesauttanut lehdistön ja sosiaalisen median aiheuttama kohu. Kohu siitä kuinka muslimit tulevat valloittamaan lähiön, häiritsemään alueen asukkaita sekä tuomaan alueelle lisää väkivaltaa.

Koin itseni syrjityksi. Sananvapaus tuntuukin tarkoittavan sitä, että itseoppineet islamkriitikot saavat puhua

suunsa puhtaaksi ja halventaa toisten uskoa. Heidän ilmaistuaan itseään sananvapaus loppuu siihen eikä muslimille anneta mahdollisuutta puolustautua tai korjata virheitä ja epäoikeudenmukaisuuksia. Toivoisin median edustajilta tietynlaista kunnioitusta toisille tärkeiden asioiden käsittelyssä. Ihmisillä on oikeus mieltipiteisiin, niin muslimiella kuin muillakin kansalaisilla. Asioilla on aina kaksi puolta.

Pelkään, että liiallinen asioiden vääristely ja negatiivinen kritiikki syrjäyttää erilaiset ihmiset yhteiskunnasta. Monelle on erittäin vaikeaa sopeutua yhteiskuntaan, johon on ehkä joutunut tahtomattaan ja jossa tuntee aina olevansa ulkopuolinen. Itse en kuitenkaan aio antaa periksi. Jatkan elämääni tasavertaisena kansalaisena ja osana aktiivista yhteiskuntaa. Olen ylpeä siitä, että olen suomalainen muslimi.

Laura Al-Hello

Naiset

- arjen rauhan rakentajina

Maailman pienentyessä globalisaation ja nopeiden tietoyhteyksien vuoksi vastaavasti kulttuurien, etnisten ryhmien ja uskontojen välisen vuoropuhelun merkitys kasvaa.

Tietämättömyys ja ennakkoluulot lisäävät yhteentörmäyksen riskiä, kun taas vuoropuhelu edistää ymmärrystä, keskinäistä kunnioitusta ja yhtenäisyyttä. Ulkoministeri **Stubb** kirjoitti vuoropuhelun tärkeydestä blogissaan 'Meidänkin pitää ottaa kulttuurien ja uskontojen välinen vuoropuhelu tosissaan. Ei nämä asiat nokittelemalla ratkea.'

SEURAKUNTAPASTORI MARKETTA ANTOLA RAKENTAA RAUHAA RUOHONJUURITASOLLA.

Suomessa monikulttuurisuus ja vuorovaikutus on otettu hyvin vastaan, vaikka se onkin vielä lapsen kengissä. Ruohonjuuritason tapaamiset ovat hyvä keino edistää rauhan ja keskinäisen kunnioituksen ilmapiiriä. Helsingin Vuosaaren seurakuntapastori **Marketta Antolan** aloitteesta kristityt ja musliminaiset ovat tavanneet puolivuositain vuoropuhelun merkeissä. Vuoroin vieraissa –periaatteella tapahtuvat tapaamiset alkavat yhteisellä ruokailulla ja jatkuvat vapaamuotoisella keskustelulla etukäteen sovitusta aiheesta. Usein mukaan tuodaan myös jokin itselle rakas omaan uskontoon liittyvä esine, josta on helppo lähteä kertomaan sen merkitystä itselle ja sitä kautta kertoa omasta uskonnosta muille.

Paula Kemell

Medialla on **suuri** vastuu yhteiskuntarauhan rakentumisessa

Hiljattain on uutisoitu mediassa islamilaisen kulttuurikeskuksen siirtymisestä Laajasalosta Mellunkylään. Muutamien lehtien otsikoissa ja kuvateksteissä on kerrottu, että moskeijaa vastustetaan. Esimerkiksi HS 11.1.11 kertoi Mellunkylässä pidetystä mielenosoituksesta, johon lähipoliisin tietojen mukaan osallistui kuitenkin vain pari ihmistä. Miksi tässä tapauksessa uutiskynnys oli näin matala?

Olisi hyvä, että jatkossa kirjoitetaan myös siitä, miten uskonnollinen Re-salat yhteisö on aktiivisesti tukenut jäsentensä kotoutumista ja kuinka se on toiminut dialogin parissa. Helsingin Uskontojen Foorumi on esimerkiksi järjestänyt sen Laajasalon moskeijassa tilaisuuden yhteistyössä Maailman Uskontojen Parlamentin kanssa.

Tänä vuonna vietetään YK:n yleiskokouksen hyväksymää Uskontojen välisen harmonian viikkoa. Helmi-kuun ensimmäisen viikon teema on ajankohtainen.

Tarvitsemme toimintaa, joka lisää eri uskontoja edustavien ihmisten keskinäistä ymmärrystä ja rauhan-omaista kanssakäymistä. Uskontodia-logi on yksi keino edistää kulttuurien ja uskontojen välistä vuoropuhelua. Tämä rakentaa sosiaalista rinnakkais-eloä, joka vahvistaa asukkaiden osallisuutta ja yhteenkuuluvuutta - näin myös sosiaalista oikeudenmukaisuutta.

Me kaikki vaikutamme yhteiskun-tarauhaan tavalla tai toisella.

Vuodesta 2003 kokoontunut Hel-singin Uskontojen Foorumi rakentaa ystävyyden siltoja eri kulttuuritau-
staisten ihmisten välille. Kokoontumis-sa opetellaan ajattelemaan ja toimi-maan yhdessä. Tähän ohjaa kaikissa uskonnoissa eri tavoin ilmaistu ns. Kultainen sääntö. YK:n teemaviikon kynnyksellä HUF haluaa muistuttaa mediaa sen merkityksestä dialogi-kompetenssin edistämisessä. Medi-

alla on vahva rooli ihmisten todelli-suuskuvien rakentumisessa.

Maailman Uskontojen Parlamentti julkaisi aikoinaan Globaalin etiikan julistuksen, jossa todetaan, että si-toutuminen suvaitsevaisuuden ja to-tuudellisuuden kulttuuriin koskee eri-tyisesti joukkotiedotusvälineitä, joille on aivan aiheellisesti taattu totuuden selville saamista palveleva tiedonvä-lityksen vapaus ja joille tästä syys-tä lankeaa jokaisessa yhteiskunnassa vartijan osa. Vartijalla on suuri vastuu.

***Helsingin Uskontojen
Foorumin puolesta***

Lars Silén

HUF:in koordinaattori

Heidi Rautionmaa

Suomen uskontodialogiverkoston vetäjä

Tätä Helsingin Uskontojen Foorumin ja Suomen uskontodialogiverkoston kir-jottamaa mielipideartikkelia ei julkais-tu Helsingin Sanomissa.

ZABRINA SANTIAGO (VAS.) VIERAILI MAA-ILMAN USKONTOJEN PARLAMENTIN VARA-TOIMINNANJOHTAJAN OMINAISUUDESSA SUOMESSA JA TAPASI HELSINGIN USKON-TOJEN FOORUMIN EDUSTAJIA. KUVASSA MUKANA LARS SILEN, MARKO NÄÄTÄNEN SEKÄ SÄDE JA MAR-JATTA JUNTUNEN.

’Ja jatka kehoituksiasi sillä totisesti muikutus koituu uskovien hyödyksi... ’

(Pyhä Koraani 51:55)

Luonnon muutokset eri vuodenaikoina muistuttavat sielun muuttumista pimeydestä valoon. Valossa sielu huomaa Jumalan (Allahin) armon entistä selvemmin. Samalla tavalla kuin Allah kasvattaa maasta tuoksuvat kukat, hän pystyy kasvattamaan myös syntisestä sielusta valoisian. Mutta muuttumisen on yleensä tapahduttava tiettyjen lakien kautta, eli samoin kuin maa tarvitsee auringon valon kasvattaakseen kukkia, sielu tarvitsee jumalallisen valon

kasvaakseen paheesta hyvyyteen.

Me emme saa luovuttaa ensimmäisen koetuksen edessä, vaan meidän pitää jatkaa hyviä tekoja. Koetelmukset auttavat meitä pääsemään korkeammalle tasolle täydellisyyttä tavoitellessamme ja tiedostamaan Allahin rakkauden. Rakkaus on antamista, Jumalan tahdon hyväksymistä ja valmiutta tehdä kaikki mitä rakas Jumala vaatii. Puhdas rakkaus Jumalan ja uskovaisen välillä ei voi koskaan johtaa yhteiskunnan vahin-

goittamiseen, sillä Jumala rakastaa koko luomakuntaansa.

Jotta pääsisimme lähemmäksi Jumalaa meidän tulisi hillitä halujamme. Halujen hallitseminen on hyvin vaikeaa, ja sitä voidaankin verrata raudan taivuttamiseen. Mutta rautaakin voidaan muokata tiettyjen luonnonlakien puitteissa. Kuumentettu rauta voidaan muotoilla halutunlaiseksi ja hyödyntää. Osaatko sinä muuttaa halusi hyödylliseksi?

Täyden palvelun autotalo Vantaankoskella.

ERIKOISTARJOUS!
ÖLJYNVAIHTO (BENSAKONEET)
SHELL HELIX

35 EUROA

* HUOLLOT
* KORJAUKSET

AUTO MYYNTI
WWW.AUTOSAFIIRI.FI (VAIHTOAUTOT)

VARAUKSET 0400 409 697 TAI 0400 424 191

Tervetuloa!

Vanha Nurmijärventie 64, Vantaa - Kelatie 9, Korso. - safirioy@yahoo.com

مايحيى عيسى
عليه السلام

Rukousajat Helsingissä

Helmikuu

Pvm	Fajr	Zohr	Asr	Magreb	Isha
1	06:24	12:34	14:07	17:03	18:31
2	06:23	12:34	14:09	17:05	18:33
3	06:21	12:34	14:11	17:08	18:35
4	06:19	12:34	14:13	17:10	18:37
5	06:17	12:34	14:15	17:13	18:40
6	06:15	12:34	14:17	17:15	18:42
7	06:13	12:34	14:19	17:18	18:44
8	06:10	12:34	14:21	17:20	18:46
9	06:08	12:34	14:23	17:23	18:48
10	06:06	12:34	14:25	17:25	18:51
11	06:04	12:34	14:26	17:28	18:53
12	06:02	12:34	14:29	17:30	18:55
13	05:59	12:34	14:31	17:33	18:58
14	05:57	12:34	14:33	17:35	19:00
15	05:55	12:34	14:35	17:38	19:02
16	05:52	12:34	14:37	17:40	19:05
17	05:50	12:34	14:39	17:43	19:07
18	05:47	12:34	14:40	17:45	19:09
19	05:45	12:34	14:42	17:48	19:12
20	05:42	12:34	14:44	17:50	19:14
21	05:39	12:34	14:46	17:53	19:16
22	05:37	12:34	14:48	17:55	19:19
23	05:34	12:34	14:50	17:58	19:21
24	05:31	12:34	14:52	18:00	19:24
25	05:28	12:34	14:54	18:03	19:26
26	05:26	12:34	14:55	18:05	19:29
27	05:23	12:34	14:57	18:08	19:31
28	05:20	12:34	14:59	18:10	19:34
29	05:18	12:34	14:00	18:11	19:35

Maaliskuu

Pvm	Fajr	Zohr	Asr	Magreb	Isha
1	05:17	12:33	15:01	18:13	19:36
2	05:14	12:32	15:03	18:15	19:39
3	05:11	12:32	15:05	18:18	19:41
4	05:08	12:32	15:06	18:20	19:44
5	05:05	12:32	15:08	18:23	19:46
6	05:02	12:31	15:10	18:25	19:49
7	04:59	12:31	15:12	18:28	19:51
8	04:56	12:31	15:13	18:30	19:54
9	04:53	12:31	15:15	18:32	19:57
10	04:49	12:30	15:17	18:35	19:59
11	04:46	12:30	15:18	18:37	20:02
12	04:43	12:30	15:20	18:40	20:05
13	04:40	12:30	15:22	18:42	20:07
14	04:36	12:29	15:23	18:45	20:10
15	04:33	12:29	15:25	18:47	20:13
16	04:29	12:29	15:27	18:50	20:15
17	04:26	12:29	15:28	18:52	20:18
18	04:23	12:28	15:30	18:55	20:21
19	04:19	12:28	15:31	18:57	20:24
20	04:15	12:28	15:33	19:00	20:27
21	04:12	12:27	15:35	19:02	20:30
22	04:08	12:27	15:36	19:05	20:33
23	04:05	12:27	15:38	19:07	20:36
24	04:01	12:26	15:39	19:10	20:39
25	03:57	12:26	15:41	19:12	20:42
26	03:53	12:26	15:42	19:15	20:45
27	03:49	12:26	15:44	19:17	20:48
28	04:45	13:25	16:45	20:20	21:51
29	04:42	13:25	16:46	20:22	21:54
30	04:38	13:25	16:48	20:25	21:57
31	04:33	13:24	16:49	20:27	22:00

2: Profeetta Muhammedin muistopäivä
21: Profeetta Muhammedin syntymäpäivä

فلا سالام

Huhtikuu

Pvm	Fajr	Zohr	Asr	Magreb	Isha
1	04:29	13:24	16:51	20:30	22:04
2	04:25	13:24	16:52	20:32	22:07
3	04:21	13:23	16:54	20:35	22:10
4	04:17	13:23	16:55	20:38	22:14
5	04:12	13:23	16:56	20:40	22:17
6	04:08	13:23	16:58	20:43	22:21
7	04:03	13:22	16:59	20:45	22:25
8	03:59	13:22	17:00	20:48	22:28
9	03:54	13:22	17:02	20:50	22:32
10	03:49	13:22	17:03	20:53	22:36
11	03:44	13:21	17:04	20:56	22:40
12	03:39	13:21	17:05	20:58	22:44
13	03:34	13:21	17:07	21:01	22:48
14	03:29	13:20	17:08	21:04	22:52
15	03:23	13:20	17:09	21:06	22:56
16	03:18	13:20	17:10	21:09	23:01
17	03:12	13:20	17:12	21:12	23:05
18	03:06	13:20	17:13	21:14	
19	03:00	13:19	17:14	21:17	
20	02:53	13:19	17:15	21:20	
21	02:46	13:19	17:16	21:22	
22	02:38	13:19	17:18	21:25	
23	02:30	13:18	17:19	21:28	
24	02:21	13:18	17:20	21:31	
25	02:10	13:18	17:21	21:33	
26	01:57	13:18	17:22	21:36	

Salam 1/09

SALAM on Resalat Islamilaisen Yhdyskunnan julkaisema suomenkielinen lehti, joka kertoo islamista ja muslimeista täällä Suomessa.

SALAM pyrkii rakentamaan siltoja sekä poistamaan ennakkoluuloja ja väärinkäsityksiä. Lehden tarkoitus on avartaa näkökulmia islamilaiseen ajatteluun ja edistää ymmärrystä antamalla inhimilliset kasvot islamilaisesta yhteisöstämme ja elämäntavastamme.

SALAM ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Voitte tilata sen lähettämällä meille yhteystietonne ja maksamalla yhdyskuntamme tilille 12€/vuosi. (Händelsbanken 313130-1245364).

Innostavia lukuhetkiä!

Resalat Islamilainen
Yhdyskunta/Tiedotus

**Tilaa
Salam-
lehti!**

salam@resalat.fi

ITÄKESKUKSEN

HALAL LIHA

NAUDAN-,
LAMPAAN- JA
KARITSANLIHAA

Aina tuoretta, taattua laatua tarjoaa **HALAL LIHA -kauppa**
Kauppakeskus Itäkeskuksessa. Tervetuloa!

Turunlinnantie

Stoa

Bussit

Tallinnanaukio

Itäväylä

HALAL LIHA

Avoinna/open:

ma-pe
la

10-19 mon-fri
10-18 sat

Turunlinnantie 10, 00930 Helsinki
Puh. 759 2229